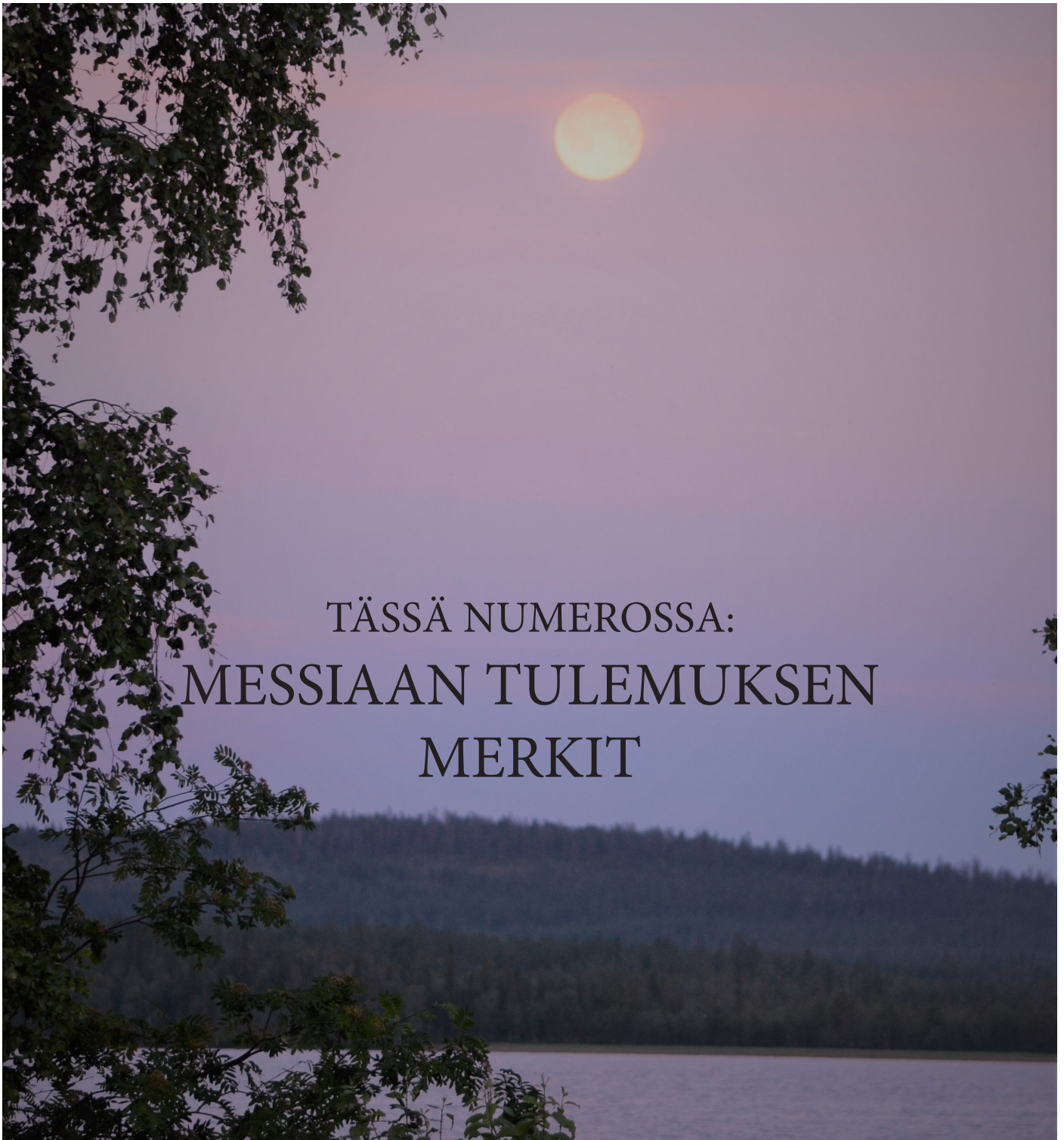

YOVEL

5.numero / toukokuu 2018

TÄSSÄ NUMEROSSA:
MESSIAAN TULEMUKSEN
MERKIT

Kesäinen täysikuu Keski-Lapissa. Kuva: Markus Nurmesniemi

YOVEL

5.numero / toukokuu 2018

”Ja seitsemännessä kuussa kuukauden kymmenentenä päivänä anna pasuunan raikuen soida; sovituspäivänä antakaa pasuunan soida koko maassanne.

Ja pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa vapautus maassa kaikille sen asukkaille. Se olkoon teille riemuvuosi (**yovel**); jokainen teistä saa palata silloin perintömaallensa ja sukunsa luo.”

(3. Moos. 25:9-10)

50. vuotta sanotaan hepreaksi yoveliksi eli riemuvuodeksi, oinaansarven soiton vuodeksi. Riemuvuosi sai nimensä juhluvuoden alkamista julistavan shofarin nimestä.

Yovelin ääni julistaa uuden aikakauden alkaneen, aikakauden jolloin Jumala suosii Israelia.

Yovel-sanana voi hepreaksi lukea

kahdella tavalla: jovel, joka tarkoittaa oinasta tai oinaansarvea kuten shofar-torvi, tai verbin passiivimuotona juval, ”viedään”, kuten Jesaja 53:ssa ”niin kuin karitsa, joka teuraaksi viedään... minun kansani rikkomuksen tähden kohtasi rangaistus häntä.”

Kuin lammas, jolla on halu seurata paimenta nöyrästi ja tulla viedyksi, juval.

Shofarin kolme nimeä viitoittaa pelastustietämme: **Keren**, joka on kutsusta ilmoittava sarven nimi, ja joka nousi savuna ilmaan lisäkin sijasta, uhratun oinaan mukana (1. Moos. 22:13). Siinäin vuorella Israel kuuli tuon sarven, **shofarin**, äänen ensi kertaa sen kutsuessa kansaa muutokseen. Kansa oppi tuntemaan tuon äänen Herran itse puhalttaessa shofariin (2.

Moos. 19:16). Siitä lähtien Israelia käskettiin puhaltamaan shofariin (3. Moos. 25:9), kunnes Herra jälleen itse puhalttaa shofariin, **yove-liin** (Sak. 9:14). Silloin Hän julistaa vapautuksen, riemuvuoden, kaikille kansoille, kaikille niille jotka kuulevat Hänen ääntään.

Yeshua Messias, Jeesus Kristus, aloitti toimintansa julistaen synagogassa Jesaja 61:1-2 ilosanomaa köyhille, vangituille vapautusta, sorrettujen päästämistä vapauteen, Herran otollista vuotta julistaen.

Julistaen Riemuvuotta, joka on Messias itse. Vain Hänessä saamme takaisin perintömme, jonka menetimme Eedenin puutarhassa. Hänessä on yovelin olemus.

(<http://torah-art.net>)

Markus Nurmesniemi

Tässä numerossa:

Pääkirjoitus: Morsian ja pyhä neuvosto	s.2
Michael Rood: Kohtalokkaita erehdyksiä - Messiaan elämä ja 70-viikkoinen palvelutyö	s.3-7
Keijo Lindeman: Messiaan tulemus ja seurakunnan ylösotto	s.8-12
Tri John D. Garr: Messias tulee - messiasuskon käsite	s.12-13
Joseph Shulam: Joka kohottaa Pelastuksen Sarven	s.14-16
Paul Sumner: Hän saapuu - kätkeyty Afikoman	s.17-18
Profeetallisia näkökulmia: Messiaan tulemuksen merkit	s.19-22

Pääkirjoitus

Morsian ja pyhien neuvosto

Rakas lukija!

Pitelet käsissäsi järjestyksessään viidettä Yovel-lehteä. Lehden ensimmäinen numero ilmestyi vuosi sitten toukokuussa, samaan aikaan kun Jerusalemin vapautuksen 50-vuotisjuhla vietettiin. Ajankohta oli mitä osuvin Yovelinkin ulostulolle, merkitseehän lehden nimi riemuvuotta (50. vuotta).

Vuodessa olemme nähneet paljon kuohuntaa ja maailmanpoliittisten mannerlaattojen liikehdintää. Suomen viimeisimpänä itsenäisyyspäivänä 2017 Yhdysvaltain presidentti Trump ilmoitti suurlähetystönsä siirtämisestä Tel Avivista Jerusalemiin. Näin USA tunnustaa samalla Jerusalemin myös Israelin viralliseksi pääkaupungiksi. Tämä laukaisi (jälleen) kansojen kuohunnan, jonka laineet lyövät Israeliin joka suunnalta. Muutama rohkea maa on seuraamassa USA:n esimerkkiä, ja sopii toivoa, että Suomikin seuraa vielä perässä.

Nyt tuota suurlähetystön siirtoa on osaltaan ”komppaamassa” myös Yovel-lehti 1-vuotisjuhlillansa. Samalla Israel viettää länsimaisen kalenterin mukaan 70-vuotistaivaltaan. Hebrealaisen kalenterin mukaan sitä vietettiin jo huhtikuussa.

Israel on ajan kello, joka näyttää profetioiden toteutumisen. Elämme ainutlaatuisia aikoja; nykysukupolvet saavat seurata kuinka Jumalan sana toteutuu Lähi-Idässä, ja siten kaikkialla maailmassa. Aikakausi kutsuu meitä myös vastuunkantajaksi. Meidän tulee seistä Israelin rinnalla yhä vakaammin, ja parhaiten se onnistuu kun pidämme yhtä. Meidät on kutsuttu Jerusalemin rukousmuureille, mutta myös maallista tukea antamaan. Israelin messiaaniset seurakunnat ja yhteisöt tarvitsevat kipeästi varoja ja tukea, sekä ennen kaikkea tietoisuuden siitä että kansoista koostuva Morsiamen osa tukee heitä.

Sydämelläni on ollut jo pitkään näky, kaipaus Pyhien Neuvoston yhteyteen. Alkuseurakunnan malli, jossa Jerusalemin kokouksessa päätettiin asioiden suuntalinjat, ja johon tultiin neuvonpitoon ongelmien ilmaantues- sa. Aihealue saattoi koskea mitä tahansa elä-

män aluetta Sanan tulkinnasta päivittäiseen elämään. Mallista voidaan lukea Apostolien tekojen 15. luvusta. Raamatusta myös tiedämme, että Paavali keräsi lähetysmatkoillaan kansojen keskuudesta uhrin, materiaalis- sen ja rahallisen lahjan, Israelin vähäosaisten ja köyhien osaksi vietäväksi. Tämän saman mallin mukaisesti myös Jerusalemin neuvos- toa tuettiin.

Kansojen seassa olevaa Morsianta kutsutaan tähän samaan avustustyöhön tänäkin päivänä. Jumalan silmäterää tulisi auttaa hengelli- sin ja materiaalisin anein. Unelmaksi kenties kuitenkin jää, että jonain päivänä Morsian olisi niin pitkälle organisoitunut, että se hakisi konsultaatiota ja hengellistä vahvistusta sen Jerusalemista sijaitsevasta Pyhien Neuvostosta. Malli on kuitenkin selvä: kansoista virtaisi materiaallinen apu ja veljellinen tuki luvattuun maahan, ja siunausten virrat kulkisivat vasta- vuoroisesti kansoille isiemme neuvostosta, Israelin Morsiamen ja siten koko Morsiamen hengellisestä auktoriteetista. Isien sydämet kääntyisivät lasten puoleen, ja lasten sydämet isien puoleen.

Joka tapauksessa, mitä Tooraan (ja koko Raamatun sanaan) tulee, alamme näkemään sen merkityksen kaikkien niiden vuosien jälkeen, kun Jumalan opetus (=Toora) on otettu kevyesti kirkon taholta. Jerusalemin muinais- ta kokousta voidaan ajatella päärakentajien (apostolien) kokouksena, jossa mietittiin kuin- ka rakentamisen tuli edetä Jumalan sanan, elämän ja Messiaan kaikkivaltiuden periaat- teiden mukaisesti.

Me jotka tässä ajassa elämme olemme etuo- keutettuja. Saamme olla osa Daavidin sortu- neen ilmestysmajan uudelleen rakentamista, jatkaen sitä työtä jonka he aloittivat, mutta niiden askelten mukaisesti jotka ovat merki- tyksellisiä tälle päivälle.

Juhlanumerossamme esittäytyy jälleen uusi kirjoittaja. Amerikkalainen raamatuntutkija ja historiijoitsija Michael Rood vyöryttää eteem- me huiman tutkielman siitä, millaisia löytöjä hän on tehnyt liittyen Danielin profetioihin ja Jeshuan maan päällä suorittaman palvelutyön

suhteen. Toivotan sinulle erittäin mielenkiin- toisia lukuhetkiä artikkelin ja muun lehden parissa.

Kiitos sinulle lukija kun olet kulkenut yhtä matkaa kanssamme viimeisen vuoden. Ole runsaasti siunattu kaikkinesi!

Markus Nurmesniemi
päätoimittaja

Kohtalokkaita erehdyksiä

Messiaan elämä ja 70-viikkoinen palvelutyö

Näkymä Har Megiddon eli Harmageddonin laaksosta Israelissa keväällä 2017. Kuva: Markus Nurmesniemi

(Tämä artikkeli on osa Michael Roodin kirjan The Chronological Gospels – The Life and Seventy Week Ministry of the Messiah johdannosta (2001/2001, Aviv Moon Publishing, Copyright 2013 by Michael John Rood. Lupa kirjoituksen suomentamiseen ja julkaisemiseen Yovel-lehdessä on saatu oikeuksien omistajalta.)

Kirjoittanut:
Michael Rood

Suurin osa kristittyä maailmaa on siinä luulossa, että Jeshuan palvelutyö kesti kolme ja puoli vuotta. Tosiasia on, että yksikään tutkija ei ole pystynyt todistamaan tätä olettamusta, ja itse asiassa jo Evankeliumin kertomukset todistavat, että kolmen ja puolen vuoden pituinen työura on matemaattinen mahdottomuus. Tämä kolmesta ja puolesta vuodesta koostuva palvelutyö on teologi-

nen keksintö, jollaisia ikivanhalla uskonnollisella järjestelmällä on tapana kehittää, ja joita se ei mitenkään perustele vaan vaatii kannattajiaan hyväksymään ne sokeasti sellaisenaan.

Lisäksi tämä eskatologinen luomus on tuhonnut valitettavalla tavalla Evankeliumin aikajärjestyksen ja peittänyt näkyvistä sen Kuningaskunnan Evankeliumin, jota Jeshua opetti.

Eusebius otti ensimmäisenä esiin kolmen ja puolen vuoden mittaisen palvelutyön, kolmesataa vuotta Jeshuan ylösnousemisen jälkeen. Ensimmäisten kolmen sadan vuoden aikana jokainen ”kirkkoisä” ja historioitsija joko sanoi selkeästi, että Jeshuan palvelutyö kesti ”noin yhden vuoden”, tai ei kieltänyt koskaan sitä. Eusebius esitti, että hänen todistusaineistoon perustumaton arvionsa oli Danielin 70 viikkoa

koskevan profetian täyttymys, ja tänään, 1600 vuotta myöhemmin, hänen eskatologiset kannattajansa kuuluttavat yhä tätä todisteita vailla olevaa keksintöä horjumattomalla vakaumuksella. Eusebiuksen sepitelmä tuhosi kaikki mahdollisuudet ymmärtää Danielin profetian, jonka hän väitti ratkaisseensa. Eusebiuksen seuraajilla on vastassaan ratkaisemattomia ristiriitoja, jos hänen keksintöjään aiotaan ylläpitää.

Edellämainittu asenne aiheutti huomattavia ongelmia Evankeliumin tapahtumien aikajärjestyksen suhteen. Kertomus viidentuhannen miehen ruokkimisesta rinteellä lähellä Galilean järveä on tallennettu Matteuksen evankeliumin neljänteentoista lukuun, Markuksen evankeliumin kudenteen lukuun, Luukkaan evankeliumin yhdeksänteen lukuun ja Johanneksen evankeliumin kuu-

denteen lukuun.

Tämä on ainoa ihme, joka löytyy kaikista neljästä evankeliumista. Tämä tapahtuma on meille ajoituksen merkki – neljä kertomusta yhdestä ainoasta ajassa tapahtuneesta hetkestä – jonka avulla voimme järjestää evankeliumin kertomukset aikajärjestykseen ehdottoman tarkasti.

Kaikissa neljässä evankeliumissa Viidentuhannen miehen ruokkiminen tapahtuu loppukesällä, kun kaksitoista apostolia palaa juustusmatkaltaan Galilean kylistä, joihin Jeshua oli lähettänyt heidät kaksittain. (Matt 10:1-14:2; Mark. 6:7-6:31; Luuk.9:1-9:10; Joh. 6:1)

Johanneksen evankeliumin kudentes luku kertoo, että viidentuhannen ruokkiminen tapahtui kaksi päivää ennen kuin Jeshua opetti sapattina Kapernaumin synagogassa. Tuona sapattina Jeshua

puhui aiheesta Viimeinen päivä ja Ylösnousemus, joka oli Pasuunan soiton päivän (Yom Teruah) pysyvä aihe.

Johanneksen evankeliumin seitsemännän luvun alussa Jeshua suunnittelee Lehtimajanjuhille (Sukkot) lähtöä, joka alkaa seitsemännän kuukauden viidentenätoista päivänä, täsmälleen kaksi viikkoa Pasuunan soiton päivän jälkeen.

Matteuksen, Markuksen ja Luukan mukaan Viidentuhannen ruokkiminen tapahtui kolmetoista päivää ennen ”Kirkastusvuorikokemusta”, joka tapahtui seitsemännän kuuden kymmenentenä päivänä eli Suurena Sovituspäivänä (Yom Kippur), vuoden pyhimpäpäivänä. (Matt. 13:22-17:9; Mark.6:45-9:10; Luuk.9:17-36) Johannes on ainoa, joka ei kerro tästä tapahtumasta.

Näin siis evankeliumit vahvistavat sen, että Viidentuhannen ruokkiminen tapahtui kesän lopulla, täsmälleen kahdeksantoista päivää ennen Lehtimajanjuhlaa.

Mutta muutoin niin aukottomaan matemaattiseen järjestelmään on ututettu vaarallinen virhe.

Johanneksen luvun kuusi neljäljän jakeeseen on lisätty myöhemmissä kreikankielisissä kopioissa viisi sanaa, ja näin on pidennetty keinotekoisesti Jeshuan palvelutyötä. Juonen huippu on, että nämä viisi sanaa lisättiin juuri siihen Kirjoitusten jaksoon, josta väärennös varmasti lopulta paljastuisi. Ja se paljastui, koska kaikki neljä evankeliumin kirjoittajaa merkitsivät muistiin yhden ihmeellisen tapahtuman, Viidentuhannen ruokkimisen. Johanneksen evankeliumin nykyversioissa luemme nämä viisi surullisen kuuluisaa sanaa: ”Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä” (Johannes 6:4, RK).

Kreikankielisissä Johanneksen evankeliumissa Pääsiäisestä puhutaan ”juutalaisten juhla”, hepreankielinen Raamattu sanoo, että Pääsiäinen on yksi HERRAN juhlista, joita israelilaisten käskettiin viettää ikuisesti (3

Moos.23:14). Paavali sanoi, että HERRAN juhlat ovat profeetallisia varjokuvia tulevasta hyvästä (Kol.2:16-17, Hep.10:1). Mutta noiden viiden mukaan ututetun sanan suhteen on suurempiakin ongelmia kuin vain kieliooppi ja nimi. Tutkikaamme, onko mitenkään mahdollista sijoittaa Pääsiäistä tähän kohtaan.

Pääsiäinen on keväällä, ensimmäisen kuukauden neljäljänätoista päivänä (Aviv- eli ohrauksessa, 2 Moos.23:15). Pääsiäislampaan syöminen alkaa myös seitsenäpäiväisellä Happamattoman Leivän juhalla, jota ennen kaikki hapan täytyy hävittää. Hapatettua leipää ei saa löytyä mistään Israelin maan kolkasta ennen kuin Juhla on päättynyt (2 Moos.12:19). Tämä on myös yksi niistä pyhiinvaellusjuhlista, joita viettämään kaikkien miespuolisten israelilaisten oli noustava ylös Jerusalemiin (5 Moos.16:16). Meidän on tutkittava Kirjoituksia saadaksemme selville, onko tänä ajanjaksona hapan poistettu vai ei, tai onko tehty matka Jerusalemiin vai ei.

Evankeliumeista käy selvästi esiin, että Jeshua ei mennyt ylös Jerusalemiin ”pääsiäiseksi”, johon Johannes 6:4 nyky muodossaan viittaa. Sen sijaan, että Jeshua olisi viettänyt käskyn mukaan juhlaa Jerusalemissa, hän kokosi tuhansia israelilaisia Galilean rinteille ja ruokki heidät hapateuilla ohraleivillä (Joh.6:9), mikä olisi ollut törkeää Tooran käskyn rikkomista, jos kyseessä olisi ollut todellakin Pääsiäisaika ja Happamattoman leivän juhla. Kaksi päivää myöhemmin Jeshua opetti toista laajaa kuulijakuntaa Kapernaumin synagogassa, jotka hekään eivät menneet ylös Jerusalemiin viettämään ”pääsiäistä”. Sen sijaan että olisi saarnannut tuona sapattina Pääsiäiseen sopivasta aiheesta, Jeshua opetti heille Pasuunan soiton päivän profeetallisesta merkityksestä (Joh.6:28-59).

Jeshua laajensi Pasuunan soiton juhlan profeetallista merkitystä. Kolme päivää tämän sapat-tisaarnan jälkeen vuorossa oli uusi Jumalan moninkertaistami-

en happamien ohraleipien ihme (Matt.15:32-39; Mark.8:1-9). Tällöin Jerusalemissa oli saapunut Galileaan joukko fariseuksia syyttääkseen Jeshuaa ja hänen seuraajiaan rabbiinisten, ihmisten laatimien lakien (takanot) rikkomisesta, jotka liittyivät käsiin pesemiseen ennen leivän syömistä. Tässä hetkessä eivät edes ääriortodoksifariseukset olleet lainkaan kiinnostuneita Juhlan vietosta Jerusalemissa, vaan olivat itse henkilökohtaisesti Galileassa tämän haamupääsiäisen aikana ottaakseen selvää tiedoista, että Jeshua opetti opetuslapsiaan olemaan tottelematta rabbiinien keksimiä sääntöjä ja uskonnollisia säädöksiä.

Kahden seuraavan viikon kuluessa Jeshua aloitti matkansa Jerusalemiin Lehtimajanjuhille, jota vietetään täsmälleen kuusi kuukautta ennen Pääsiäistä (Joh. 7:2-10). Kaikki evankeliuminkirjoittajat osoittavat selvästi, että hän ei mennyt Jerusalemiin ”haamupääsiäiseksi”, josta Johannes 6:4 puhuu. Ja sitäpaitsi, jos Johanneksen kuudennessa luvussa oli todella kyse Pääsiäisestä, ja jos Jeshua meni Lehtimajanjuhille Johanneksen seitsemännän luvun alussa, mitä Jeshua teki niiden kuuden kuukauden aikana, jotka päättyivät Johannes 6:4:n ”pääsiäiseen” ja sitten niiden kuuden kuukauden aikana, jotka päättyivät Johannes 7:1:n Lehtimajanjuhliin?

Tuntuuko järkeenkäyvältä, että kaikki evankeliumit vaikenavat yhtäkkiä kokonaisuudesta vuodesta? Ei todellakaan! Kuudennen luvun ”haamupääsiäinen” on järjetön teologinen väärennös.

Ne jotka tuntevat Jumalan vaatimukset Juhlien suhteen, tietävät, että jotain on pahasti vialla Johannes 6:4:n viidessä sanassa: ”Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä.” - tai sitten Jeshuussa oli vikaa.

* JOS väärentäjät eivät ole lisänneet noita viittä Johannes 6:4:n sanaa, niin Jeshuaa rikkoi suoraan Tooraa – juuri niitä käskyjä vastaan, joista hän sanoi, että

hän ei ole tullut niitä kumoamaan eikä muuttamaan (Matt.5:17-20). *JOS väärentäjät eivät ole lisänneet noita viittä Johannes 6:4:n sanaa, niin Johannes on siinä tapauksessa merkinnyt muistiin ensikäden todistajalausunnon siitä, että Jeshuaa ei voi olla Messias, koska hän jätti tieteen tahtoon noudattamatta Tooran eikä tähtänyt sen pakollisia käskyjä (5 Moos.4:2, 12:32, 13:1-5, 18:15-22).

*JOS väärentäjät eivät ole lisänneet noita viittä Johannes 6:4:n sanaa, silloin jokainen evankeliumin kertomus Jeshuun viikko viikolta jatkuneesta palvelutyöstä katkeaa äkisti ja loppuu kokonaiseksi vuodeksi – jos ei oteta huomioon ”haamupääsiäistä” ja Galileassa vietettyä vääristeltyä ”hapatettua leivän juhlaa”.

Nuo Johanneksen evankeliumin myöhäisempiin teksteihin keinotekoisesti lisätyt viisi sanaa jatkoivat Jeshuan palvelutyötä valmistaakseen perustan korvausteologialle ja preteristiselle eskatologialle. Lyhyesti sanottuna korvausteologia on käsitys, että Jeesus perusti uuden uskonnon, joka salaperäisellä tavalla korvasi Israelin kanssa tehdyt ikuiset liitot. Preteristinen eskatologia jatkaa siitä ja opettaa, että kaikki Kirjoitukset ja profetiat (mukaanlukien Ilmestyskirja) täyttyivät vuonna 70 AD, ja silloin avautui ovi ”Kristuksen sijaiselle”, joka hallitsisi tuhatvuotiselta valtaistuimeltaan Roomasta.

Tämän väitteen tueksi oli pakko täyttää keinotekoisesti kaikki Danielin messiaanisen profetian seitsemänkymmentä seitsemät, ja vielä tarvittaisiin täsmälleen seitsemän vuotta Jeshuan palvelutyön alkamisen jälkeen, jotta tämä keksitty korvaava kristologia toimisi. Messiaan kolme ja puolivuotisen palvelutyön keksi siis Eusebius, ja sen lisäksi ututettiin mukaan vielä toiset kolme ja puoli vuotta – Apostolien teoista tehdyn tulkinnan mukaan – jotta Eusebiuksen opinkappale saisi teologista uskottavuutta. Mutta tämä Eusebiuksen opille annettu tuki, olkoon miten loistava tahan-

sa, kyhättiin kokoon 300-luvun konstantinuslaisen teologian ole-mattomuudesta.

Klemens Aleksandrialainen, Ter-tulianus, Origenes ja Lactantius, jotka ovat 100- ja 200-lukujen ”kirkkoisia”, sekä Filastrius, Gau-dentius, Evagrius, Orosius, Efraem ja puolisen tusinaa muuta teolo-gia, jotka Katolinen Encyklope-dia sijoittaa otsikon ” Jeesuksen Kristuksen Elämän Kronologia” alle, olivat kaikki samaa mieltä siitä, että Messiaan palvelutyö kesti noin yhden vuoden. Vasta 300-luvulla Eusebius esitti ensim-mäisenä Demonstratio Evangelis-tica VIII, 106:8:ssa ajatuksen, että Messiaan palvelutyö oli ” kolme ja puoli vuotta, joka on puoli viik-koa” - mikä on selvä viittaus Da-nielin yhdeksänteen lukuun.

Eusebius väitti päätelleensä tä-män Johanneksen evankeliumis-ta, mutta ei esittänyt koskaan mi-tään todistetta väitteelleen. Itse asiassa hän väitti vääräksi kulu-neina yli kolmenasatana vuotena kiistattomina pidetyt silminnäki-jöiden, heidän opetuslastensa ja heidän jälkeensä eläneiden histo-riotsijoiden todistukset. Eusebi-uksen väitteellä ei ollut mitään muuta perustetta kuin hänen oma tulkintansa Danielin 70 vii-kon profetiasta, profetiasta, jota edes Isaac Newton ei pystynyt täsmälleen avaamaan.

Rooman vastaanansomaton auk-toriteetti oli ainoa peruste, jon-ka turvin vaadittiin kuuliaisuutta tälle harhaoppisen Eusebiuksen eskatologiselle opinkappaleelle – ja kuitenkin Katolinen Encyklo-pedia toteaa selvin sanoin, että Eusebius oli tämän yksityiskohtai-sen paavillisen julistuksen ainoa alkuunpanija.

Kuka tahansa voi päätellä mitä haluaa, kun kaikki tarkkanäköiset todistajat ovat olleet kuolleen-a satoja vuosia, eikä Pyhiä Kirjoi-tuksia anneta tavallisen kansan käsiin. Ikävä kyllä aika vakiinnut-taa perättömän opin perinteeksi, joka toittottaa omistavansa totuu-den aivan liian monissa tapauk-sissa.

Jeshuan palvelutyön aikainen

ensimmäinen Pääsiäinen on tal-lennettuna Johanneksen evanke-liumin toisessa luvussa, ja hänen viimeinen Pääsiäisensä alkaa Johanneksen luvusta kaksitoista. Näiden 100- ja 200-lukujen op-pineiden todistusten perusteella on ilmiselvää, että Johanneksen evankeliumin varhaisissa teks-teissä, eli ainoissa teksteissä, joi-ta heillä oli käytössään, ei ole voi-nut olla Johannes 6:4:n kolmatta ”pääsiäistä”.

Ei tule kysymyksenäkään että näiltä oppineilta olisi jäänyt huomaamatta se yksinkertainen matemaattinen tosiasia, että kolme Pääsiäistä olisi vaatinut reilusti yli kahden vuoden ajan-jakson. Nämä varhaiset historioit-sijat lukivat alkuperäisiä tekstejä – paljon ennen kuin niihin lisättiin Eusebiuksen jälkeinen väärennös. He olivat kaikki yksimielisiä siitä, että Jeshuuan palvelutyön pituus oli noin yksi vuosi.

Kolmen ensimmäisen vuosisadan aikana kristikunnasta ei kuulunut ainuttakaan eriävää mielipidet-tä. Tämähän merkitsee sitä, että kukaan ei silloin edes ajatellut sellaista, mitä nykyiset eusebi-uslaiset teologit väittävät – että Jeshuuan palvelutyö oli pitempi kuin noin yksi vuosi. Kaiken lisäksi Matteuksen, Markuksen ja Luuk-kaan evankeliumeissa Jeshuan palvelutyön pituus on yksi vuosi; on täysin mahdotonta vääntää sitä pitemmäksi, jos yhtään ym-märtää Herran Juhlia.

Tämän ongelman ratkaisu on päivänselvä ja Kirjoitusten todis-tusaineisto on vakuuttava: En-simmäisen vuosisadan teksteihin, jotka varhaisilla kirkon oppineilla oli käytössään, ei ole voinut sisäl-tyä Johannes 6:4:n viittä sanaa.

Toinen kohtalokas virhe tulkittiin Johanneksen evankeliumiin sa-masta vahingollisesta motiivista – pyrkimys oli pidentää keinote-koisesti Messiaan palvelutyötä lisäämällä toinen kuolemanhiljai-suuden vuosi Evankeliumin todis-tukseen. Vielä toinen kuvitteelli-nen Pääsiäinen tulkittiin tekstiin, jossa sitä ei selvästikään ole. Näin tehtiin Johanneksen luvussa viisi.

Johannes on ainoa evankeliumin kirjoittaja, joka kertoo ensimmäi-sestä Pääsiäisestä Jeshuan varhai-sen palvelutyön ajalta, jona hän kohtasi Nikodemoksen (Joh.2:13-3:21). Jeshua pysytteli Jerusale-min alueella, kunnes fariseukset saivat vihiä hänen lisääntyvästä suosiostaan, ja siirtyi sitten poh-joiseen viettääkseen kaksi päivää samarialaisten luona (Joh. 3:22-4:42).

Sitten hän jatkoi Kaanaaseen, jossa hän teki ”toisen ihmeensä Juudeasta lähdettyään” paranta-malla virkamiehen pojan ”etänä” (Joh. 4:43-54). Sitten hän palasi heti Jerusalemiin toista ”juuta-laisten juhlaa” varten (Joh.5:1-47).

Sieltä hän meni heti takaisin Ga-lileaan (Joh.6:1), josta hetkestä Matteuksen, Markuksen ja Luuk-kaan päivästä-päivään muistiin-merkinnät alkavat. Helluntaijuhla (Shavuot) on seitsemän viikkoa Pääsiäisestä ja sopii täydellisesti nimettömäksi jääneeseen Juh-laan, josta Johannes kirjoittaa 5:1-47:ssä.

Mutta eusebiuslaiset korvausteol-ogit väittävät kiven kovaan, että Johanneksen luvun viisi Juhlan täytyy olla toinen Pääsiäinen – kokonainen vuosi Johanneksen lukujen kaksi ja kolme Pääsiäisen jälkeen!

Jos Johanneksen luvussa viisi mai-nittu juhla on todella Pääsiäinen, niin tuon koko vuoden aikana ta-pahtui vain pari pikakastetta, kah-den päivän missio samarialaisten keskuudessa, ja yhden nuorukai-sen parantaminen. Naurettavaa!

Johanneksen luvussa viisi mainit-tu juhla ei missään tapauksessa ole Pääsiäinen. Se on ilman muu-ta helluntai (Shavuot). 38 vuotta halvaantuneena olleen miehen parantaminen tapahtui omerin laskun seitsemäntenä sapattina, ja sitä oli todistamassa suuri vä-kijoukko, joka oli kokoontunut viettämään seuraavana päivänä Temppevivuorella pidettävää Viik-kojuhlaa (tai Seitsemiä). Tuolloin Jeshualle kerrottiin, että Herodes

oli pannut Johanneksen (Jocha-nan) vankilaan. Jeshua lähti heti pois Jerusalemistä ja vietti koko kesän Galileassa. Hänelle ilmoi-tettiin Jochananin teloituksesta kesän lopulla, juuri ennen kuin hän ruokki ne viisi tuhatta – kol-me päivää ennen Pasuunansoi-tonjuhlaa.

Kun tulkitaan totuudenvastaises-ti Johannes 5:1-47:ssä mainittu ”juutalaisten juhla” toiseksi Pää-siäiseksi, vierähtää vielä yksi huk-kaan heitetty vuosi, ennen kuin neljä kalastajaa lähtevät perheyri-tyksistään ja ryhtyvät seuraa-maan Jeshuaa. Matteuskin pysyy vielä virassaan Rooman tullimie-henä yhden vuoden, ennen kuin hän alkaa kertoa Messiaan palve-lutyöstä. Jeshua ei tee ilmeisesti mitään mainitsemisen arvoista – eikä kukaan seuraa häntä!

Näin mutkikasta keinoa korva-usteologit käyttivät keksiessään kolme ja puoli vuotta pitkän palvelutyön – tulkitsemalla Jo-hannes 5:1-47:n Helluntaijuhlan kokonaista vuotta myöhemmin olevaksi Pääsiäisjuhlaaksi. Mutta koska kaikki alkuperäiset todis-tajat olivat olleet kuolleen-a jo ainakin 250 vuotta, ja koska maal-likoilla ei ollut lupa pitää hallus-saan Pyhiä Kirjoituksia, kukaan ei voinut haastaa valtion oikeaop-pista uskontoa. Kuluisi vielä 1600 vuotta ennen kuin löytäisimme uudelleen käsikirjoituksen, joka paljastaisi Rooman miekan terällä meille pakotetun väärennöksen.

Johannes 6:4:n väärennetty ”pää-siäis” lause ilmoittaa ”toisen jee-suksen” kuten Paavali muotoili lauseen: uskonnollinen luopio, joka aloittaa uuden kultin Galile-assa rikkoen tarkoituksella Kaik-kivaltiaan Moosekselle antamia jumalallisia ohjeita ja opettaen toisia tekemään samoin (Matteus 5:20).

Se ”jeesus”, joka esiteltiin Johan-nes 6:4:n viidellä sanalla, ei ole Messias, joka tuli täyttämään Tooran, vaan keksitty valhemes-sias – hellenistetty kristus, joka perusti korvausteologian suvun ja suhtautui käskyihin halveksuen. Tämä ”toinen jeesus” ei taatusti

ole se Messias, jota meidät on opetettu odottamaan, vaan joku niistä valheprofeetoista, joita meitä on kehoitettu kaihtamaan.

Mooses sanoi meille rakkaudella toistuvasti, että kukaan ei saa koskaan lisätä Tooran käskyihin eikä poistaa niistä yhtäkään käskyä (5 Moos. 4.2, 12:32). Mooses varoitti meitä myös siitä, että jos profeetta suorittaisi ihmeitä ja merkkejä – mutta opettaisi meitä olemaan välittämättä siitä, mitä Luoja oli opettanut meille Siinain vuorella – emme saisi kuunnella häntä. Meille on kerrottu etukäteen, että Kaikkivaltias antaisi vääriin profeetoille yliluonnollista voimaa saadakseen selville, pitäisikö Israel hänen käskynsä – niin kuin olimme luvanneet pitää – vai seuraisimmeko petollisia ihmeitten tekijöitä, jotka julistavat vääristeltyjä määritelmiään laista ja armosta (5 Moos. 13:1-5, 18:15-22) Tämä ”toinen jeesus” ei ole Nasaretin Jeshua, vaan keksitty olento, joka on olemassa vain nykyajan uskontotieteilijöiden ja eusebiuslaisen eskatologian kannattajien vilkkaassa mielikuvituksessa.

Turmiollinen systemaattinen teologia

Jokainen viikko Jeshuan 70-viikkoisesta palvelutyöstä voidaan tarkistaa neljän evankeliumikirjoittajan evankeliumista. Mutta Eusebius keksi kolme ja puoli-vuotisen palvelutyön, koska se oli välttämätöntä hänen teologialleen, ja se sopi myös hyvin Rooman hallintateologiaan. Jotta Rooma voisi hallita maailman näyttämöä, sille oli eduksi, että Danielin seitsemänkymmentä seitsemää -profetian viimeiset seitsemän vuotta olisi täydellisesti täytetty, niin että se voisi heittää syrjään profeettalliset Kirjoitukset kokonaisuudessaan pelkkänä historiana. Kun kerran Kirjoitukset oli kokonaisuudessaan täytetty, Toora ja Profeetat voitaisiin jättää huomiotta ja ”Kristuksen sijainen” voisi hallita tuhatvuotiselta valtaistuimeltaan Roomasta.

Mutta tätä varten Eusebiuksen ja hänen seuraajiensa täytyi löy-

tää toiset seitsemän vuotta, jotta profeettallinen yhtälö olisi tarkalleen täytetty.

”Seitsemänkymmentä seitsemää (viikkoa) on säädetty sinun kansallesi ja pyhälle kaupungillesi. Sitten loppuu lain rikkominen, synnistä tehdään loppu ja pahat teot sovitetaan. Iankaikkinen vanhurskaus saatetaan voimaan, näky ja profeetta vahvistetaan sinetillä ja kaikkeinpyhin voidellaan”(Daniel 9:24,RK).

Täsmälleen 69 seitsemää/vuosi-viikkoa (483 vuotta) siitä kun Artakserkses antoi määräyksen ”mennä rakentamaan Jerusalem” (Ezra 7; Aviv 1, 457 BC) siihen päivään, jolloin Jochanan Sakarjan poika ilmoitti: ”Katso! Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!” (Joh.1:29, Aviv 1, 27AD).

Viimeinen viikko, eli seitsemän vuotta, oli vielä jäljellä. Löytäkseen vielä seitsemän vuotta tämän hetken jälkeen, roomalaisagentit keksivät kolmen ja puolen viikon palvelutyön väärentämällä haamupääsiäisen Johanneksen kuudenteen lukuun, tulkiten toisen kuvitteellisen Pääsiäisen Johanneksen viidennen lukuun, ja puristaen sitten jäljellä olevat kolme ja puoli vuotta Apostolien teoista. Näin saadun Danielin seitsemänkymmentä seitsemää -profetian täyttymyksen pääteltiin olevan Tooran ja Profeettojen lopullinen täyttymys. Niinpä he julistivat, että iankaikkinen liitto Israelin kanssa oli nyt kumottu, ja Luojan iankaikkinen Toora – josta Jeshuaa sanoi, ettei hän tullut sitä kumoamaan – oli mitätöity ja korvattu uuden uskonnollisen järjestelmän aina vaihtuvilla säädöksillä, ja tätä järjestelmää johti hän, joka julistaa itsensä ”Kaikkivaltiaaksi Jumalaksi maan päällä”.

Tämän uuden opin teologiset ”todisteet” johdettiin tapahtumasta, jossa Pietari lähetettiin roomalaisen sadanpäämiehen, Korneliuksen, kotiin, ja jonka tapahtuman he arvioivat väärin sattuneen kolme ja puoli vuotta Pyhän Hengen lahjan vuodatuksen jälkeen. Tämä tapahtuma (Apt. 10), jossa Pietaria kehoitettiin olemaan kut-

sumatta ”ketään ihmistä saastaiseksi”, vääristeltiin ja sanottiin sen opettavan, että Henki mitätöi Tooran käskemällä Pietaria syömään kiellettyjä eläimiä liikaisen kankaan päältä.

Jos oletamme että Luoja olisi yhtäkkiä kumonnut ikuisen Tooransa kolmesta ja puolesta vuodesta Apostolien teoissa, voisimme nyt myös opettaa, että Kaikkivaltias hylkäsi Israelinkin samalla kertaa ja luovutti ”seurakunnan” Rooman pakanoille Kesareassa (Apt.10:1-11:18).

Kun Danielin seitsemänkymmentä seitsemää-profetian viimeiset seitsemän vuotta oli näin muka täytetty, ikuisen Tooran valo sammutettu ja iankaikkinen liitto Israelin kanssa mitätöity, korvausteologian perusteet oli ankkuroitu tukevasti upottavaan hiekkaan.

Kolmekymmentäkolme vuotta sen jälkeen kun seurakunta oli ikään kuin luovutettu Rooman sotilaille Kesareassa, roomalainen sotapäällikkö Tiitus, joka oli kohta nouseva keisariksi, valloitti ja tuhosi Jerusalemin. Tuo tuhoaminen tulkittiin sitten Ilmestyskirjan täyttymykseksi ja kuulutettiin todisteeksi siitä, että Kaikkivaltias oli hyljännyt Israelin kanssa tekemänsä liiton. Kun nyt sitten Toora oli mitätöity ja kaikki Uuden Testamentin profetiat olivat täyttyneet, Roomalla oli teologiset perusteet ”toiselle jeesukselle” - ”Kristuksen sijaiselle” - joka hallitsisi rautavaltikalla tuhatvuotiselta valtaistuimeltaan Roomasta (Ilm. 19:15, 20:4).

Näin syntyi dispensationalistinen korvausteologia – ja nuo viisi kavalasti Johanneksen evankeliumiin ututettua sanaa tarjosivat matemaattisen auktoriteetin heidän röyhkeälle systemaattiselle teologialleen.

Nuo viisi häpeällistä sanaa tuhosi evankeliumin aikajärjestyksen ja sen lisäksi hautasivat alleen mahdollisuuden ymmärtää Danielin arvoituksellisen profetian koko merkityksen. Vanhemmat, autenttiset tekstit poistettiin, jotta tämä harhautus ei paljastuisi, mutta he eivät onnistuneet hä-

vittämään kaikkia vanhoja tekstejä. Kaikkivaltias valvoo Sanaansa. Kreikankielinen käsikirjoitus #472, 1000-luvulta peräisin oleva käsikirjoitus, jota säilytettiin alunperin Konstantinopolissa, on ehkä viimeinen jäljelläoleva käsikirjoitus, jossa Johannes 6:3-5 on oikeassa muodossaan. Tämän vanhan, kovia kokeneen, ilman isoja kirjaimia kirjoitetun tekstin jäänteitä säilytetään lukkojen takana Lambeth Palace Kirjastossa Lontoossa.

Teksti kuuluu: (HUOM, alkupeäinen kreikankielinen teksti löytyy Michael Roodin kirjasta The Chronological Gospels – The Life and Seventy Week Ministry of the Messiah):

” ja meni ylös vuorelle Jesus ja istui siellä opetuslastensa [opetuslapset hänen] kanssa nostettuaan ylös sitten Jesus silmät ja nähtyään suuri ihmisjoukko on tulossa hänen luokseen hän sanoo Filippokselle mistä me ostamme leipiä jotta nämä voivat syödä” (sanatarkka suomenos englanninkielisestä sanataarkasta käännöksestä)

”Jeesus nousi vuorelle ja asettui istumaan sinne opetuslastensa kanssa. Kun Jeesus kohotti katseensa ja näki paljon kansaa tulevan luokseen, hän sanoi Filippokselle: ’Mistä me ostaisimme leipää, että nämä ihmiset saisivat syödä?’” (Joh.6:3,5, RK)

Tästä vanhasta käsikirjoituksesta (Novum Testamentum Graece; Nestle-Aland 26th edition, 1979, Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart, s. 263) puuttuvat kokonaan sanat ”pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä”.

Muinaisissa kreikkalaisissa teksteissä jae- ja kappalejakoja ei ole, ei myöskään välimerkkejä, mutta seuraava toteamus voidaan tehdä vain käyttämällä näitä nykyajan keinoja: Jaetta neljä (”Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä”) ei ole Lambeth Palacen käsikirjoituksessa.

Kolmannen jakeen viimeisiä sanoja (”opetuslapset hänen”)

seuraavat viidennen jakeen ensimmäiset sanat ("nostettuaan ylös").

Nykyisissä kreikankielisissä teksteissä olevia sanoja ("Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä") ei ole muinaisessa Lambeth Palacen käsikirjoituksessa. Noita viittä sanaa ei koskaan poistettu tekstistä, eikä noita viittä sanaa koskaan lisätty ensimmäisen ja toisen vuosisadan teksteihin.

"Älkää lisätkö mitään siihenunaan, jonka minä teille säädän, älkääkään ottako siitä mitään pois, vaan noudattakaa HERRAN (JHVH) teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä teille annan" (5 Moos.4:2).

"Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu" (Ilm.22:18-19).

Nyt voimme ymmärtää, miksi Tri Frederick H.A.Scrivener, yksi historian arvostetuimpia Uuden Testamentin kreikan tutkijoita, piti #472-käsikirjoitusta kaikkein tärkeimpänä pienillä kirjaimilla kirjoitettuna tekstinä, joita säilytetään Lambeth Palacen vahvojen muurien suojassa (Scrivener,

Frederick Henry Ambrose; Edvard Miller (1894). A plain introduction to the Criticism of the New Testament, vol. 1 (4th ed.). London: George Bell & Sons, s.249). Voimme vihdoin nähdä saman tekstin, jota varhaiset kristityt historioitsijat lukivat, kun he sanoivat yksimielisesti, että Jeshuan palvelutyö kesti "noin yhden vuoden".

Nyt 1600 kuoliaaksi vaietun petoksen vuoden jälkeen kristitty maailma jaksaa yhä jankuttaa Eusebiuksen "kolmen ja puolen vuoden" kestämatöntä sepitelmää, väittäen samalla, että kukaan ei pysty tekemään yksinkertaisintakaan ajanlaskuun liittyvää laskelmaa saadakseen selville Messiaan syntymävuoden tai hä-

nen ylösnousemuksensa päivän ja vuoden.

Tämän muinaisen #472-käsikirjoituksen suunnaton todistus, jonka Taivas säilytti paljastaakseen sen viimeisinä päivinä, on nyt esitetty kirjassa The Chronological Gospels: The Life and Seventy Week Ministry of the Messiah.

(Tätä Michael Roodin kirjaa voit tilata <https://bookstore.aroodawakening.tv>)

www.aroodawakening.tv

Yovel-lehti on myös verkossa:

www.yovel-magazine.com

Onko jokin artikkeli tai opetus sellainen, johon haluaisit palata uudestaan, mutta sinulla ei ole sitä käsilläsi?

Sivuilta voit lukea tai ladata ilmestyneitä numeroita milloin sinulle parhaiten sopii.

Sieltä löydät myös lisämateriaalia sekä

linkkejä kirjoittajien omille sivustoille, opetuksiin ja arkistoihin.

www.yovel-magazine.com

Messiaan tulemus

ja seurakunnan ylösotto

Kirjoittanut:
Keijo Lindeman

Lupaus Jeshua Messiaan (Jeesuksen Kristuksen) tulemuksesta ja seurakunnan ylösotosta eli ylösnousemuksesta on yksi kaikkein keskeisimpiä ja tärkeimpiä Raamatun ilmoituksia. Se esiintyy useissa Vanhan Testamentin kohdissa ja Uuden Testamentin (Uuden Liiton) puolella kymmenissä kohdissa. Jotkut Raamatun tutkijat ovat löytäneet Raamatusta jopa satoja jakeita, jotka puhuvat Herran tulemuksesta ja ylösnousemuksesta. Tässä kirjoituksessa tarkastelemme joitakin keskeisimpiä profetioita siitä.

Lupaus Messiaan tulemuksesta

”Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. Ja mihin minä menen - tien sinne te tiedätte.... Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.” (Joh.14:1-3,6).

Puhuessaan opetuslapsilleen pääsiäisaterialla ennen kärsimystään, Jeshua ilmoitti, että Hän menee Taivaallisen Isän kotiin valmistamaan sijaa omilleen. Tämä tapahtui lähes kaksi vuosituhatta sitten, kun Jeshua astui Öljyvuorelta pilvessä taivasiin ja istui Isän Jumalan oikealle puolelle (Mark.16:19; Luuk.24:50-52; Ap.t.1:9-11). Parhaillaan Vapahtajamme on taivaallisen Isän kodissa valmistamassa sijaa omilleen ja rukoilemassa heidän

puolestaan (Heb.7:22-28). Jeshua lupasi myös tulla takaisin noutamaan omansa Isän kotiin, jotta Hänen opetuslapsensa olisivat aina Herran kanssa.

Kirkastettu ylösnousemusruumis

”Mutta sinun kuolleetesi virkoavat eloon, minun ruumiini nousevat ylös. Herätkää ja riemuitkaa, te jotka tomussa lepäätte, sillä sinun kasteesi on valkeuksien kaste, ja maa tuo vainajat ilmoille” (Jes.26:19).

”Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi” (Fil.3:20-21).

”Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: ”Rauha teille!” Niin heidät valtasi säikähdyksen hengen. Mutta hän sanoi heille: ”Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän sydämenne? Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan.” Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa. Mutta kun he eivät vielä usko-neet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: ”Onko teillä täällä jotakin syötävää?” Niin he antoivat hänelle palasen paistettua kalaa. Ja hän otti ja söi heidän nähtensä” (Luuk.24:36-43).

Kun Jeshua Messias saapuu noutamaan seurakuntaansa ja tapahtuu ylösnousemus, silloin Herran

omat saavat kirkastetun ylösnousemusruumiin, samankaltaisen kuin Jeshualla on. Emme silloin ole pelkkiä henkiolentoja, vaan uskovilla on oikea ruumis, kirkastettu ylösnousemusruumis, jossa on lihaa ja luita. Ylösnousemusruumissa ollessaan Jeshua ilmestyi lukittuun huoneeseen opetuslasten keskelle eli Hän ei enää ollut materian maailman fyysisen lakien alainen (Joh.20:19-29). Ylösnousemusruumiissa voi näinollen kulkea seinien ja muiden esteiden läpi. Jeshua myös söi ylösnousemusruumiissa ollessaan palasen paistettua kalaa opetuslasten nähden. Ylösnousemusruumiissa voi syödä ja juoda ja nauttia ruuista.

Paavalin kuvaus ylösnousemusruumiista

”Mutta joku ehkä kysyy: ”Millä tavoin kuolleet heräjävät, ja millaisessa ruumiissa he tulevat?” Sinä mieletön, se, minkä kylvät, ei virkoa eloon, ellei se ensin kuole! Ja kun kylvät, et kylvä sitä vartta, joka on nouseva, vaan paljaan jyvän, nisun jyvän tai muun minkä tahansa. Mutta Jumala antaa sille varren, sellaisen kuin tahtoo, ja kullekin siemenelle sen oman varren. Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten, toista taas karjan liha, toista on lintujen liha, toista kalojen. Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita; mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen taas maallisten. Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus, ja toinen tähti voittaa toisen kirkkaudessa. Niin on myös kuolleitten ylösnousemus: kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa; kylvetään alaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa; kylvetään sielullinen

ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen. Niin on myös kirjoitettu: ”Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu”; viimeisestä Aadamista tuli eläväsitekevä henki. Mutta mikä on hengellistä, se ei ole ensimmäinen, vaan se, mikä on sielullista, on ensimmäinen; sitten on se, mikä on hengellistä. Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen on taivaasta. Minkäkaltainen maallinen oli, senkaltaisia ovat myös maalliset; ja minkäkaltainen taivaallinen on, senkaltaisia ovat myös taivaalliset. Ja niinkuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva. Mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme. Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuoleamattomuuteen. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuoleamattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ”Kuolema on nieltä ja voitto saatu.” (1.Kor.15:35-54).

Pakanain apostoli Paavali kuvaa uskovien ylösnousemusruumista kirjeessään Korintton seurakunnalle. Hän ottaa vertauksen nisun (vehnän) jyvistä, joka kylvetään maahan. Tuo maahan kylvetty vehnän jyvä kuolee, mutta siitä nousee uusi vehnän korsi ja tähkä jyvineen. Samoin on ylösnousemuksen laita. Mei-

Näkymä Kinneret-järveltä huhtikuussa 2018. Taustalla siintää Tiberiaan kaupunki. Kuva: Markus Nurmesniemi

dän ruumiimme on kuin kuoleva vehnän jyvä, joka lasketaan hautaan maatumaan. Messiaan tulemuksessa ylösnousemuksessa tuosta kuolleesta ja maatuneesta ruumiista nousee uusi ylösnousemusruumis. Tuo uusi ylösnousemusruumis ei ole sama kuin maatunut haudassa oleva ruumis, mutta siinä on maatuneen kuolleen ruumiin ulkonäkö ja piirteet, mutta paljon kauniimpana ja ikuisen nuoruuden voimassa. Me säilytämme ylösnousemusruumiissamme olemuksemme, piirteemme ja persoonallisuutemme (jalostuneena) ja meidät tunnustetaan ja tunnetaan (1.Kor.13:12). Uusi ylösnousemusruumis on kirkastettu ruumis, voiman ruumis, katoamaton ruumis, kuolematon ruumis ja hengellinen ruumis. Siinä ruumiissa ei ole kipua, tuskaa, murhetta eikä sairaus runtele sitä (Ilm.21:4). Ylösnousemusruumiissa on eri kirkkauden tasoja, jonka saamme uskollisuutemme ja palvelustyömme perusteella (Mat.5:17-19; 13:43; Dan.12:3). Toiset loistavat niin kuin aurinko, toiset niin kuin kuu, toiset niin kuin tähdet ja toinen tähti voitaa toisen kirkkaudessa. Ylösnousemusolosuhteissa, katsellessamme peittämättömin kasvoin Herran kirkkautta, me vielä muutumme kirkkaudesta kirkkauteen, niin

kuin muuttaa Herra, joka on Henki (2.Kor.3:17-18).

Viimeisen pasuunan soidessa

”Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: ”Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellullessa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti”. Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, lankesivat kasvoillessa ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, sanoen: ”Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen. Ja pakanakansat ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi on tullut, ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat.” Ja Jumalan temppeli taivaassa aukeni, ja hänen liittonsa arkki näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamointa ja ääniä ja ukkosenjylinää ja maanjäristystä ja suuria rakeita” (Ilm.11:15-19).

”Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mie-

luummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö. Sen tähden me, olimmepa kotona tai olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla hänelle mieliksi. Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa” (2.Kor.5:8-10).

”...ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta” (1.Tes.1:10).

”Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta...” (1.Tes.5:9).

Korinttolaiskirjeessä Paavali kirjoittaa, että uskovien ylösnousemus tapahtuu silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Tämä viittaa Ilmestyskirjan seitsemään pasuunaan. Viimeisen eli seitsemännen pasuunan soidessa tapahtuu uskovien ylösnousemus, jolloin meidät muutetaan silmänräpäyksessä ylösnousemusolosuhteisiin, kuolemattomaan ylösnousemusruumiiseen. Silloin tuomitaan kuolleet ja maksetaan palkka Jumalan palvelijoille, pro-

feetoille ja pyhille. Samasta asiasta Paavali kirjoittaa korinttolaisille. Hän kirjoittaa, että kaikkien meidän pitää ilmestymän Messiaan tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa. Kaikki ihmiset, myös jumalattomat, joutuvat kerran Jeshua Messiaan tuomioistuimen eteen tuomittavaksi teoistaan (Joh.5:27; Ilm.20:11-15). Jumalattomien tuomio tapahtuu tuhatvuotisen Messiaan kuningaskunnan jälkeen, kuten Ilmestyskirja osoittaa.

Asiayhteys paljastaa, että Korinttolaiskirjeessä Paavali tarkoittaa ennenkaikkea uskovia, jotka joutuvat Messiaan tuomioistuimen eteen teoistaan tuomittavaksi Herran tulemuksessa, ylösnousemuksen jälkeen. Se tuomioistuin on siinä yhteydessä, kun Messias palaa ja kutsuu palvelijansa eteensä tilintekoon (Mat.25:14:30; Luuk.19:11-28). Silloin uskollisesti Herraa palvelleet, jotka ovat olleet vähässä uskollisia, asetetaan paljon haltijoiksi. Jotkut saavat vallan hallita kymmentä kaupunkia Messiaan tuhatvuotisessa rauhan kuningaskunnassa, toiset viittä kaupunkia jne. Se on ennenkaikkea ”palkintotuomioistuin” uskollisesti Her-

raa palvelleille.

Tämä tapahtuu ylösnousemuksessa viimeisen pasuunan eli seitsemannen pasuunan soidessa. Silloin uskovat temmataan pois vihan ajasta, joka vyöryy yli maailman. Silloin pakanakansat ovat vihastuneet, mutta silloin myös Jumalan vihan tuomiot vyöryvät yli maailman. Uskovat joutuvat kyllä olemaan lopun ajan ahdistavissa olosuhteissa ja jopa vainoissa, mutta Jumalan vihan tuomioidiin heitä ei jätetä, sillä Jeshua Messias tulee ja pelastaa omansa tulevasta vihasta (Mat.24:9, 20-22, 29-31).

Käskyhuodon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuulussa

”Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niin kuin muut, joilla ei toivoa ole. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemuksen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuodon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuulussa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla” (1.Tes.4:13-18).

Paavalin kirjeessä Tessalonikan seurakunnalle on yksi keskeisimpiä ilmoituksia Herran tulemukselta ja uskovien ns. ylöstempauksesta eli ylösnousemuksesta. Herran tulemuksessa uskossa kuolleet nousevat ylös ensin ja sitten myös elossa olevat uskovat muutetaan silmänräpäyksessä ylösnousemusolotilaan ja temmataan Herraa vastaan yläilmoihin yhdessä uskossa kuolleiden

kanssa ja niin me saamme olla aina Herran kanssa. Tämä on hyvin monille uskoville hyvin tuttu Raamatun kohta. Usein ei kuitenkaan ole ymmärretty, mitä tarkoittaa ylöstempaus käskyhuodon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuulussa.

Kreikankielisessä Uuden Testamentin alkutekstissä sanotaan: ”..sillä itse Herra käskyhuodolla äänellä arkkienkelin ja pasuunalla Jumalan laskeutuu taivaasta”. Ylienkelin eli arkkienkelin on Mikael (Juuda.9). Käskyhuuto on kreikankielisen UT:n alkutekstissä: keleusmati, jota ylempiäarvoinen upseeri tai hallitusmies käyttää antaessaan käskyjä sotilaille tai alaiselleen. Sotilaspiireissä tämä annetaan usein huutamalla. Pari raamatun esimerkkiä: Maaherra Pilatus antoi käskyn sotilaille vartioida Jeesuksen hautausta (Mat.27:64-65). Päälliköt käskivät lyödä Paavalia ja Silasta raipoilla Filippiissä ja vartioida tarkasti vankeilassa (Ap.t.16:22-23).

Kun Herra astuu alas taivaasta ja on uskovien ylösnousemus, silloin arkkienkelin eli ylienkelin Mikael, joka on Jumalan enkeleiden sotilaskomentaja, antaa käskyjä alaisuudessaan oleville Jumalan enkeleille. Kun Raamattua selitetään ja tulkitaan Raamatulla, meidän tulee etsiä Raamatusta selitys sille, millaisessa tilanteessa ylienkelin Mikael esiintyy ja antaa käskyhuutoja enkeleille. Silloin saamme lisävaloa Herran tulemusta ja uskovien ylöstempaukseen koskevaan tilanteeseen maailmassa.

a) Mikaelin ja Gabrielin sotien Persian enkeliruhtinasta vastaan

”Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisoj vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta katso, Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinasta, tuli minun avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningasten tykö. Ja minä tulin opettamaan sinulle, mitä on tapahtuva sinun kansallesi päivien lopulla; sillä vielä tämäkin näky koskee niitä päiviä.”...Ja hän sanoi: ”Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun tykösi? Nyt minä käyn jäl-

leen sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun minä olen päässyt hänestä, niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettuna totuuden kirjassa. Eikä ole ketään muuta vahvistamassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael (Dan.10:13-14, 20-21).

Päivien lopulla Mikael taistelee yhdessä Gabrielin kanssa Persian valtakunnan pahaan enkeliruhtinasta vastaan ja tämä taistelu heijastuu maan päälle. Muinaisen Persian ydinalueita ovat Afganistan ja Pakistan ja varsinkin Iran, kaikki islamilaisen terrorismin pesäpaikkoja. Iranin johto uhkailee jatkuvasti Israelia tuholaa ja pyrkii kehittämään sitä varten atomiaseita ja ohjuksia. Iran myös toimittaa ohjuksia ja muita aseita Libanonissa olevalle terroristijärjestölle Hisbollahille (myös Hamakselle Gasassa), joka varustautuu koko ajan sotaan Israelia vastaan. Syyrian ja Irakin taistelujen seurauksena Iranin ja sitä tukevan Hisbollahin joukot ovat Syyrian alueella ja myös Golanin alueella. Israel on erittäin huolissaan tästä ja valmistautuu mahdollista sotaa varten. Tämä kaikki enteilee Messiaan tulemuksen lähestymistä.

b) Mikael suojelee Israelia ja uskovia suuren ahdistuksen päivinä

”Mutta lopun ajalla Etelän kuningas iskee yhteen hänen kanssansa. Ja Pohjan kuningas käy tämän kimppuun vaunuilla ja ratsuilla ja monilla laivoilla, hyökkää hänen maihinsa, tulvana leviten niiden ylitse. Hän hyökkää myös Ihanaan maahan, ja monta kaatuu. Mutta hänen kädestänsä pelastuvat nämä: Edom ja Mooab ja ammonilaisten pääosa. Ja hän ojentaa kätensä maita kohti; Egyptin maa ei ole säästyvä. Hän valtaa kulta- ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet, ja libyalaiset ja etiopialaiset liittyvät häntä seuraamaan. Mutta sanomat idästä ja pohjoisesta säikähdyttävät häntä, ja hän lähtee täynnä kiukkua hävittämään monia ja vihkimään heitä tuhon omiksi. Hän pystyttää

hovitelttansa meren ja pyhäkön ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä häntä kukaan auta. Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kuin kansoja on ollut, hamaan siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan sinun kansasi, kaikki, jotka kirjaan kirjoitetut ovat. Ja monet maan tomussa makavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen. Ja taidolliset loistavat, niinkuin taivaanvahvuus loistaa, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet, aina ja iankaikkisesti” (Dan.11:40-12:3).

Mikael esiintyy Danielin kirjassa toisenkin kerran. Lopun ajassa syttyy sota Lähi-Idässä ja myös ihana maa eli Israel joutuu hyökkäyksen kohteeksi. Sota leviää myös maailmanlaajuisesti. Danielin profetia viittaa Pohjan kuninkaaseen (Goog; Hes.38-39) ja myös Idän kuninkaisiin (Japani, Kiina jne.) eli auringon nousun kuninkaisiin, joista myös Ilmestyskirja puhuu (Ilm.16:12-16). Silloin on ennen kokematon ahdistuksen aika, josta myös Jeshua kertoi opetuslapsilleen (Mat.24:3, 20-22, 29-31). Jollei noita suuren ahdistuksen päiviä lyhennettäisi, ei mikään liha pelastuisi. Valittujen eli Israelin ja uskovien tähden ne päivät lyhennetään, kuten Jeshua meille ilmoitti (Aam.3:1-2; Ilm.17:14). Silloin on myös Herran tulemuksen ja ylösnousemuksen aika, kun vanhurskaat kokevat ylösnousemuksen iankaikkiseen elämään.

Danielin mukaan uskovien ylösnousemus on siis sodan ja suuren ahdistuksen päivinä, jolloin ylienkelin Mikael enkelijoukkoineen suojelee Israelia ja uskovia. Se on aikaa, jolloin ylienkelin Mikaelin sotilaskomentoääni kuuluu, kun hän johtaa Jumalan enkeleitä niinä päivinä, suojellen Israelia ja uskovia. Silloin on suuren exoduksen, viimeisen herätyksen ja uskovien ylöstempauksen aika. Herran tulemuksessa vanhurskaat kokevat

ylösnousemuksen ja taidolliset, jotka ovat voittaneet paljon sie-luja Messiaalle, loistavat niin kuin tähdet ylösnousemusruumiis-saan. Vanhurskasten ylösnou-semuksen ohella Daniel viittaa myös jumalattomien ylösnou-semukseen, joka on tuhatvuotis-sen Messiaan kuningaskunnan jälkeen (Ilm.20).

c) Mikaelin sotajoukkojen taiste-lu Lohikäärmettä vastaan Israel-vaimon synnytyksissä

”Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo, vaetetettu auringolla, ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hän-päässään sepeleenä kaksi-toista tähteä. Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, ja hän-oli vaikea synnyttää. Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja kat-so: suuri, tulipunainen lohikäär-me, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua; ja sen pyrstö pyyhkäisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne maan päälle. Ja lohikäärme seisoi syn-nyttämäisillään olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsen-sa, kun hän sen synnyttäisi. Ja hän synnytti poikalapsen, joka on kait-seva kaikkia pakanakansoja rau-taisella valtikalla; ja hänen lap-sensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö. Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä elätettäisiin siellä tuhat kaksisataa kuusikym-mentä päivää. Ja syttyi sota tai-vaassa: Miikael ja hänen enkelin-sä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat, mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut sijaa taivaas-sa. Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saata-naksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa. Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: ”Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Juma-lamme edessä, on heitetty ulos. Ja he ovat voittaneet hänet Karit-san veren kautta ja todistuksensa

sanan kautta, eivätkä ole hen-keänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti. Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas tei-dän luokseen pitäen suurta vi-haa, koska hän tietää, että hänel-lä on vähän aikaa!” (Ilm.12:1-12).

Ylienkei Mikael esiintyy myös Ilmestyskirjassa. Johannekselle näytettiin vaimo, joka oli vaa-tetettu auringolla, kuu jalkojen alla ja sepeleenä kaksitoista tähteä. Josefin unen perusteella tiedämme, kuka tämä vaimo on. Josefin unessa aurinko, kuu ja yk-sitoista tähteä kumarsivat Josefia (1.Moos.37:9-10). Kun Jaakob kuuli tästä, hän sanoi: ”Olisiko minun ja äitisi ja veljesi tultava kumartumaan sinun eteesi maa-han?”. Kyseessä on siis Israel-vai-mo sukukuntineen. Israel-vaimo joutuu lopun ajassa Lohikäär-meen eli sielunvihollisen vainon ja raivon kohteeksi ja vihollinen pyrkii tuhoamaan Jumalan omai-suuskansan antisemitististen Is-raelin vihollisten avulla. Silloin Mikael sotajoukkoineen taistelee Lohikäärmeen joukkoja vastaan ja saatana joukkoineen heitetään maan päälle. Silloin alkaa maan päällä antikristillisen hirmuhallin-non ja vihan aika. Tuosta Israel-vaimon synnytyksien ajasta kertoo myös profeetta Jesaja.

”Sinä olet lisännyt kansan, Herra, olet lisännyt kansan, olet kunniasi näyttänyt, olet laajentanut kaikki maan rajat. Herra, ahdistukses-sa he etsivät sinua, vuodattivat hiljaisia rukouksia, kun sinä hei-tä kuritit. Niinkuin raskas vaimo, joka on synnyttämäisillään, vään-telehtii ja huutaa kivuihinsa, niin me olimme sinun edessäsi, Herra. Me olimme raskaina, väänteleh-dimme, mutta oli niinkuin olisim-me synnyttäneet tuulta: emme saaneet aikaan pelastusta maalle, maanpiirin asukkaat eivät ilmoille päässeet. Mutta sinun kuolteesi virkoavat eloon, minun ruumiini nousevat ylös. Herätkää ja rie-muitkaa, te jotka tomussa lepääte, sillä sinun kasteesi on valke-uksien kaste, ja maa tuo vainajat ilmoille. Mene, kansani, kammi-oihisi ja sulje ovet jälkeesi, lymy-

hetkinen, kunnes viha on ohitse mennyt. Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan kostamaan maan asukkaille heidän pahat tekonsa, ja maa paljastaa verivelkansa eikä surmattujansa enää peitä.” (Jes.26:15-21).

Jesajalla on samankaltainen pro-fetia Israel-vaimon synnytyksis-tä kuin Ilmestyskirjassa. Silloin Israel on ahdistuksessa ja vään-telehtii suurissa synnytyskivui-sa (Jer.30:1-7). Jesajan profetia myös mainitsee, kuinka Herra on lisännyt kansan ja laajentanut Is-raelin maan rajat. Se viittaa lopun ajan suureen exodukseen, jolloin miljoonia israelilaisia pakenee an-tisemitismiä ja Israel-vihaa kan-sojen seasta omaan maahansa Israeliin (Jer.16:14-16; Sak.2:6-8).

Jesajan profetia viittaa myös lo-pun ajan Lähi-Idän sotaan, jonka seurauksena Israelin maa-alueet laajanevat, jotta on riittävästi tilaa suurille määrille exodus-juutalaisia (Sak.10:7-10; Ob.12-21). Tuolloin, kun Israel-vaimo (ja koko maailma) on suuressa ahdistuksessa ja synnytyksis-sä, se katsoo lävistettyyn Messi-aaseensa Jeshuaan ja ottaa Hänet vastaan Messiaanaan, Pelastaja-naan ja Kuninkaanaan (Sak.12:1-13:2; Room.11:25-31). Noiden ahdistusten kautta Israelista tulee messiaaninen Jeshuaan uskova pappiskansa tulevaa tuhatvuotis-ta Messiaan kuningaskuntaa varten (Jes.2:1-4; 61:4-6). Noina lopun ajan ahdistuksen ja Israelin synnytyksien päivinä on myös Herran tulemuksen ja ylösnou-semuksen aika.

d) Ylöstempaus Jumalan pasuunan kuullessa

”Sillä minä jännitän Juudan jou-sekseni, panen siihen nuoleksi Efraimin ja nostan sinun poikasi, Siion, sinun poikiasi vastaan, Jaa-van, ja teen sinut sankarin mie-kan kaltaiseksi. Herra on näkyvä heidän yllänsä, ja hänen nuolensa lähtee kuin salama. Herra, Herra puhalttaa pasunaan ja kulkee ete-län myrskytuulissa. Herra Sebaot on suojaava heitä, ja he syövät, ja he tallaavat linkokiviä, he juo-vat ja pauhaavat niinkuin viinistä

ja ovat täynnä, niinkuin uhrimal-jat, niinkuin alttarin kulmat”....” Paimenia kohtaan syttyy minun vihani, ja johtomiehiä minä ran-kaisen; sillä Herra Sebaot pitää huolen laumastansa, Juudan hei-mosta, ja asettaa sen ikäänkuin kunniaratsuksensa sodassa. Siitä on lähtevä kulmakivi, siitä kiin-nityspaalu, siitä sotajousi, siitä lähtevät käskijät kaikki. Ja he ovat niinkuin sankarit, jotka polkevat katujen lokaa sodassa. He sotivat, sillä Herra on heidän kanssansa; ja häpeään joutuvat hevosilla-ratsastajat” (Sak.9:13-15; 10:3-5).

Seurakunnan ylösotto tapahtuu Paavalin mukaan myös Jumalan pasuunan kuullessa. Siitä kertoo myös profeetta Sakarja. Kun Isra-el on lopun ajan ahdistuksessa, myrskyissä ja taisteluissa ja exo-duksen päivissä, silloin kuuluu Jumalan pasuuna. Herra, Herra puhalttaa silloin pasuunaan ja auttaa omaisuuskansaansa Is-raelia voittamaan vihollisensa. Herra asettaa Juudan ikäänkuin kunniaratsuksensa sodassa ja he ovat kuin sankarit, jotka polkevat vihollisiansa kuin katujen lokaa. Tämäkin profeetta Sakarjan en-nustus viittaa siihen, että seura-kunnan ylösotto eli ylösnouse-mus tapahtuu silloin kun Israel on sodassa ja ahdistuksessa.

Missä ”raato” on, sinne kotkat kokoontuvat

”...samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy...Minä sanon teille: sinä yönä on kaksi miestä (mies sanaa ei ole kreik. UT:ssä) yhdellä vuoteella; toinen korjataan talteen, ja toinen jätet-tään. Kaksi naista jauhaa yhdessä; toinen korjataan talteen, ja toi-nen jätetään.’ Ja he vastasivat ja sanoivat: ’Missä, Herra?’ Niin hän sanoi heille: ’Missä raato (kreik. UT: soma = ruumis) on, sinne kot-kat kokoontuvat.’” (Luuk.17:30, 34-37).

”Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin. Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat, mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman (hepr. VT: ja’chalifu coach = vaih-

tavat voimaan), he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy" (Jes.40:29-31).

Yksi kaikkein väärinymmärretyimpiä paikkoja on ollut Jeshuan maininta: "missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat". (Tätä on tulkittu mm. "valtiokotkien" kokoontumisena sotimaan raadoista kehittyneen maaöljyalueen luo Lähi-Itään). Kreikankielisen UT:n "soma" tarkoittaa ruumista, sekä elävää että kuollutta. Sen kääntäminen "raadoksi" on aiheuttanut ymmärtämisessä vaikeutta. Kun se käännetään "ruumiiksi" ja liitetään se asiayhteydessään

ylösottoon, jolloin uskovainen otetaan ja uskosta osaton jätetään, saa asia oikean tulkinnan ja ymmärryksen. Tämä ylösotto eli ylösnousemus tapahtuu silloin, kun toisella puolella maapalloa on yö ja toisella puolella päivä ja työn touhu (eli maapallo on pyöreä Raamatussa).

Jesajan teksti antaa asiaan lisävalaistusta. Sitä on käytetty lukuisissa saarnoissa kuvaamaan Jumalan antamaa voimaa ja apua uskovan elämään ja vaellukseen, kuten Herra tekeekin. Jesajan teksti kuitenkin liittyy ennenkaikkea ylösnousemukseen ja ylösnousemusvoimaan. Silloin,

Herran tulemuksessa ja seurakunnan ylösotossa, uskovat, jotka odottavat Herraa, vaihtavat ylösnousemusvoimaan ja nousevat niinkuin kotkat ylösnousemusruumiissa Herraa vastaan ylilmoihiin, sinne, missä Messiaan ruumis eli Jumalan seurakuntaa kokoontuu ja kootaan Herran luo.

Kyseessä ei siis ole mikään kotkien kokoontuminen "raadon luo", vaan uskovien kohoaminen väsymättömässä ja kuolematomassa ylösnousemusruumiissa kotkien lailla Herraa vastaan ylösotossa, sinne missä on Messiaan ruumiin eli seurakunnan kokoontumispaikka ylailmoissa

(1.Tes.4:13-18). Tämä on meidän suuri toivomme ja lohdutuksemme ja saamme olla siinä mukana, kun olemme ottaneet Jeshua Messiaan uskossa vastaan Pelastajanamme ja Kuninkaanamme ja seuraamme Häntä uskollisesti loppuun asti (Mat.24:13).

"Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä" (1.Piet.1:13).

<http://israel-apu.fi>

Messias tulee

Tikkun Olam ja messiasuskon käsite

Kirjoittanut:
John D. Garr

Raamatullisen uskon ytimessä on messiasuskon käsite, usko siihen, että Messias tulee maan päälle tuhoamaan pahan ja perustamaan maailmanlaajuisen rauhan valtakunnan. Raamatun ensimmäinen lupaus on messiaaninen lupaus: "Hän [naisen siemen/poika] on murskaava sinun [käärmeen] pääsi" (1 Mooses 3:15). Raamatun viimeinenkin lupaus on messiaaninen lupaus: "Totisesti, minä tulen pian" (Ilmestyskirja 22:20). Messiaan tulemuksen odotus on punainen lanka, joka kulkee läpi Pyhien Kirjoitusten tehden näin messiasuskosta Raamatun tärkeimmän yhdistävän teeman.

Judaismi ja kristinusko, kaksi suurta raamatullista uskontoa, perustuvat varmalle luottamukselle, että taivaan ja maan Jumala lähettää Messiaan tälle planeetalle vahvistamaan herruutensa yli kaiken maan. Vuosituhansien ajan juutalaiset kaikkialla maailmassa ovat panneet toivonsa Messiaan

tulemiseen. Vuosisatojen ajan kristityt ovat keskittyneet uskosaan Messiaan paluuseen. Teddy Kolleck, Jerusalemin kaupungin pitkäaikainen pormestari, sanoi kerran: "Minun työni on kaikkein vaikein työ: maailman pääkaupungin valmistaminen Messiaan tuloa varten." Sitten hän lisäsi sivuhuomautuksena: "Kun Messias tulee, tahdon kysyä häneltä saman kysymyksen, jonka olen kysynyt tuhansilta tähän pyhään maahan saapuneilta pyhiinvaeltajilta: "Onko tämä ensimmäinen vierailusi Jerusalemissa, vai oletko käynyt täällä aikaisemmin?"

Lupaus Pojasta

Kautta koko Raamatun historian Pyhän Hengen innoittamat Jumalan pyhät miehet saivat jatkuvasti lisää profeetallista ymmärrystä, joka laajensi käsitystä ja ymmärrystä Messiaan persoonasta ja työstä. Ensimmäisestä Eevalle annetusta yksinkertaisesta lupauksesta Pojasta, joka syntyisi, Gabrielin ilmoitukseen Marialle, että hän tulisi raskaaksi ja synnyttäisi "Pyhän", jota kutsuttaisiin Juma-

lan Pojaksi, Jumala paljasti yhä edelleen päätöstään tuoda maan päälle Messias ilmoittaakseen mahdollisimman täydellisesti persoonansa, Sanansa ja tahtonsa.

Heprealainen käsitys Messiaan tulosta ja paluusta on ainoitlaatuinen maailman uskontojen joukossa, joista kaikilla on raamatullisesta uskosta täydellisesti poikkeava näkemys ja ajattelutapa. Kreikkalaiset filosofit uskoivat, että ihanne oli se, että ne jumaluuden kipinät, jotka olivat jääneet pahan materian vangiksi (heidän omaan ruumiiseensa), pääsisivät pakoon ja sulautuisivat hengelliseen, ideamaailmaan. Itämainen monismi uskoo, että ihanne saavutetaan, kun ihminen pääsee loputtoman jälleensyntymisen kehästä siirtymällä olemattomuuteen.

Raamatullinen usko ei ole todellisuutta pakenevaa uskoa. Se julistaa, että Jumala on taivaan ja maan Luoja, ja että hyvä on lopulta voittava pahan, kun tämä sama Jumala lähettää Messiaan perus-

tamaan valtansa maan päälle. Se opettaa myös, että kaikki maan vanhurskaat, niin juutalaiset kuin pakanat, seisovat Messiaan rinnalla kuolleitten ylösnousemuksessa. Lisäksi nämä vanhurskaat tulevat hallitsemaan Messiaan kanssa tätä planeettaa, niin että Herran kunnian tuntemus peittää maan kuin vedet peittävät meren.

Kristinuskoon vaikutti paljon uusplatonististen filosofien todellisuuspakaisuus eli eskapismi, joka tuli seurakuntaan Keski-ajalla, kun seurakuntaa pyrittiin muuttamaan helleeniseen ja latinalaiseen suuntaan. Useimmat kristityt ajattelevat "taivaaseen pääsyä", pois pääsyä, pakenevista tältä pahalta, yhä turmeltuneemmalta maaplaneetalta. Eskapistinen ajattelutapa on vaikuttanut monissa kristityissä välinpitämättömyyden ihmisyhteisön suhteen.

Juutalainen käsitys messiaanisesta odotuksesta on Tikkun Olam, maailman ennalleen asettaminen, jolloin ihminen tekee Jumalan kumppanuudessa työtä

maan ja ihmisten muodostaman yhteiskunnan parantamiseksi ja odottaa, että Eedenin puutarhan ihanuus tulee taas täydellisenä Messiaan saapuessa.

Osa kristityistä kannattaa Augustinuksen amillenium-käsitystä, jonka mukaan evankeliumi valtaa vähitellen maanpiirin, ja että kristikunta ottaa maailman vallan poliittisen manipuloinnin kautta ja karkottaa siinä samalla pahan. Itse asiassa tämä käsitys poistaa ajatuksen Messiaan tulosta monien seurakunnan jäsenten ymmärryksestä. Historia todistaa väijäämättömästi ja kiistattomasti, että ihminen ei voi saada aikaan maailmanlaajuista rauhaa ja veljeyttä omalla tahdollaan. Hänen vastuullaan on kyllä tehdä työtä tämän ylevän päämäärän hyväksi, mutta se ei toteudu ennen kuin Messias tulee.

Messiaan odotus on juutalainen konsepti

Totuus on, että alkuseurakunta oli läpikotaisin messiaaninen, niin uskossaan Jeesuksen täytettyyn

työhön Golgatalalla, jossa hän lunasti ihmiskunnan synnistä, kuin odotuksessaan, että ”tämä sama Jeesus” palaisi maan päälle tuoden vanhurskaat kuolleet kanssaan ja temmaten elossa olevat pyhät kanssaan Kuningaskuntaansa. Apostolisen opetuksen ja uskon keskiössä olivat maailmanloppu ja lopun ajat.

Käsitys Jeesuksen messiaanisuudesta ja siitä, että hän palaisi tuodakseen ylösnousemuksen ja maailmanlaajuisen rauhan aikakauden Jumalan Kuningaskunnassa, ei ollut kuitenkaan apostolinen keksintö, vaan siinä tuotiin päivänvaloon vanha juutalainen Messias-odotus. Ilmestyskirjan (Jeesuksen Kristuksen Ilmestys) ainoana tehtävänä on opettaa, mitä on ollut, mitä oli ja mitä olisi tuleva Jeesuksen Kristukseen persoonaan liittyen. Se toteutuu täydellisesti luvussa 19, kun Jumalan Sana palaa maan päälle taivaan joukkojen saattamana.

Enkelit lupasivat niille uskoville, jotka olivat Jeesuksen taivaaseen astumisen todistajina: ”Tämä

sama Jeesus palaa samalla tavalla.” Ja niin hän on totisesti palaava: sama Jeesus (ei ilmestys eikä lähettäjä) palaa samaan paikkaan, josta hän nousi taivaaseen (Öljymäelle) ja samalla tavalla, jolla hän nousi (pilvessä). Vaikka Pietarin ennustamia pilkkaajia on tullut, jotka sanovat ”Missä on lupaus hänen tulemisestaan”, Messiaan päivä on tuleva, ja miljoonien juutalaisten ja kristittyjen uskosta tulee todellisuutta. Palatessaan Jeesus on yhä sama juutalainen Herra ja Vapahtaja, Abrahamin ja Daavidin sukua, eikä mikään kasvoton haamuabstraktio.

Vuosisatoja juutalaiset ovat ilmaisseet julkisesti uskonsa ”täydellisellä uskolla” Messiaan tulemiseen Maimonideksen uskoa käsittelevien artikkeleiden mukaan. Miljoonat ovat kuolleet sydämissään sama Messiaan odotus, joka oli Varsovan geton marttyyrien huulilla lauluna:

Minä uskon, uskon, uskon sydämeistäni, vakaasti ja hartaasti

Messiaan tulemukseen.

Minä uskon Messiaaseen, ja vaikka hän viiptyy, uskoni ei horju.

Ja vaikka hän viiptyy vieläkin, siitä huolimatta uskon Messiaaseen.

Minä uskon, uskon, uskon.

Samalla tavalla monet miljoonat kristityt ovat vakuuttaneet uskoaan Messiaan paluuseen Apostolisessa uskontunnustuksessaan. Lukemattomat kristityt ovat kuolleet sydän lujasti ankuroituna tähän odotukseen; ”kun odotamme autuaan toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä” (Tiitus 2:13).

Huudahtakoon jokainen uskova Paavalin tavoin: ”Maranata!” (Tule, Herra!)

© Restore! Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä materiaalia ei saa uudelleenkäyttää missään muodossa ilman kirjoittajan kirjallista lupaa.

www.hebraiccommunity.org

Kuva: Markus Nurmesniemi

Joka kohottaa Pelastuksen Sarven

Messias juutalaisten rukouskirjassa

Kirjoittanut:
Joseph Shulam

Kaikissa maailman juutalaisissa synagogissa rukoillaan samoja rukouksia. Rukouskokoelmassa on sekä uusia että vanhoja tekstejä. Jotkut niistä ovat historiallisten henkilöiden laatimia, toiset ovat peräisin niin vanhoilta ajoilta, että niiden alkuperä on tuntematon. Enimmäkseen juutalainen synagogaliturgia koostuu muutamasta vakiorukouksesta. Näitä ovat Shema (5 Mooses 6:4-9:n teksti, joka alkaa ”kuule, Israel”), Amida (jota kutsutaan myös nimellä Shemona Esre, eli Kahdeksantoista Siunausta), Kaddish (rukous jota toistetaan useita kertoja rukouskokouksissa ja myös hautajaisissa ja muistojumalanpalveluksissa, joissa muistellaan kuolleita omaisia) ja Hallel (Psalmien 114-118 lukeminen).

Suurten pyhien aikana lausutaan erityisiä rukouksia kuten Kol Nidre Suurena Sovituspäivänä (Yom HaKippurim) ja Selichot (jossa pyydetään anteeksi rikkomuksia) Elul-kuukauden aikana ja kymmenen suuren pelon päivän aikana Rosh Hashanan ja Yom HaKippurimin välissä. Lisäksi Sukkotina ja Pääsiäisenä on erityiset rukouksensa.

Amidaa (hepreaksi העמידה) kutsutaan myös nimellä Shmone Esre (hepr. שמנה עשרה, kahdeksantoista), koska siihen kuului perinteisesti 18 rukousta. Amidanimi johtuu siitä, että ihmiset rukoilevat tätä rukousta seisaallaan. Tämä rukous on jokaisessa ”Siddurissa” (perinteinen juutalainen rukouskirja).

Uskonnolliset juutalaiset lausuvat Amidan jokaisessa kolmessa päivittäisessä rukoushetkessä tavallisina arkipäivinä ja jokaisena sapattina ja pyhänä päivänä. Täs-

sä kirjoituksessa emme käsittele kaikkia kahdeksantoista Amidan rukousta. Keskitymme vain viidennentoista rukoukseen, joka tunnetaan nimellä ”Daavidin siunaus”, hepreaksi ”Birkat David”. Siunauksesta on monta erilaista käännösversiota.

Ensimmäinen versio: ”Saa nopeasti menestymään palvelijasi Daavidin jälkeläinen ja nosta hänen voimansa vapautuksesi kautta; sillä Sinun vapautustasi me toivomme lakkaamatta. Siunattu olet Sinä, Herra, joka saa vapautuksen kunnian menestymään.”

Toinen versio: ”Menestyköön palvelijasi Daavidin Siemen nopeasti ja olkoon sinulle kiitos pelastuksestasi. Sillä sinun pelastustasi me toivomme kaiken päivää. Siunattu olet sinä, Herra, joka kasvatat/kohotat pelastuksen Sarven.”

Yeshua on Pelastus

Ymmärtääksemme täydellisesti tämän rukouksen meidän on tiedettävä, että heprean kielessä sana PELASTUS on hyvin samankaltainen ja samaa juurta kuin Jeshuan nimi. Hepreankielinen alkuperäinen nimi Yeshua translitteroitiin länsimaisille kielille, ja kreikan vaikutuksesta siitä tuli Jeesus. Heprean kielen Pelastusta vastaava sana on ”Yeshuah”. Voitte nähdä välittömästi, miten lähellä toisiaan heprean sana Pelastus (yeshuah) ja nimi Jeshua (Yeshua) ovat. Hepreassa sanoja erottaa toisistaan vain sanan lopussa oleva ”h” Yeshua(h).

Amidan viidennentoista rukouksen loppu on aika vaikeasti ymmärrettävä. Heprealaisen Yliopiston professori Solomon Pines oli varhaisen kristinuskon tutkimuksen edelläkävijöitä, ja hän tutki Jeshuan juutalaisten seuraajien ja judaismen välistä suhdetta.

Professori Pines oli ensimmäisiä akateemikkoja, jotka kiinnittivät huomiota Amida-rukouksen vaikeaselkoisuuteen.

Professori Yehuda Liebes, professori Pinesin seuraaja Heprealaisessa Yliopistossa, huomasi, että vaikeaselkoisuus johtui nimenomaan rukouksen loppuosasta. Tämän rukouksen loppu ei oikein liity rukouksen päärunkoon. Rukouksen alkuosa puhuu kuningas Daavidista, ja siinä viitataan Raamatun teksteihin.

Tässä rukouksen raamatulliset viittaukset:

”Daavidin vesa (verso)” esiintyy seuraavissa teksteissä, jotka ovat kaikki selkeästi messiaanisia tekstejä:

Jeremia 23:5 ”Katso, päivät tulevat, sanoo HERRA, jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan. Hän hallitsee kuninkaana ja menestyy, hän toteuttaa oikeuden ja vanhurskauden maassa.” (Katso myös Jer.33:15.)

Psalmi 132:17 ”Siellä minä annan nousta Daavidin sarven, asetan paikoilleen voideltuni lampun.” Rukouksen toinen lause on käännetty: ”Palvelijasi menestyy nopeasti”. Se on vapaa käännös Psalmin 132:17 sanoista ”annan nousta Daavidin sarven”. ”Sarvi” vastaa tässä kreikkalais-roomalaisen kulttuurin ”paljouden sarvea”.

On selvää, että psalmikirjoittaja puhuu tässä Psalmiassa 132:17 Messiaasta. Jakeen rinnakkaislause kuuluu: ”asetan paikoilleen voideltuni lampun.” Hepreankielessä ”voideltu” on tässä ”Messias”. Kaikki tämä sanotaan kuningas Daavidiin viitaten. Viidennentoista rukouksen kolmas lause kuuluu: ”Sillä sinun pelastustasi me toivomme kaiken päi-

vää.”

Jesaja 25:9: ”Sinä päivänä sanotaan: ’Tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme (toivoimme), hän pelastaa meidät. Tämä on HERRA, jota me odotimme (toivoimme), iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi (hänen pelastuksestaan)!’”

Jesaja 51:5: ”Lähellä on minun vanhurskauteni, minun apuni (hepr: pelastukseni) on matkalla, minun käsivarteni tuomitsevat kansoja. Merensaaret odottavat (toivovat) minua ja panevat toivonsa minun käsivarteeni.”

Psalmi 25:5: ”Johdata minua totuudessasi ja opeta minua, sillä sinä olet Jumala, minun pelastajani (minun pelastukseni). Sinua minä odotan (toivon) kaiken päivää.”

Sananlaskut 20:22: ”Älä sano: minä kosten pahan. Odota (toivo) Herraa, hän auttaa sinua (hän pelastaa sinut).”

Opetuslasten laatima rukous?

Viimeinen lause on se ongelmallinen: ”Kuka kasvattaa pelastuksemme Sarven?”

Professori Yehuda Liebes esittää teorian, että on mahdollista, että aluperin juutalaiset Jeshuan opetuslapset Galileassa laativat tämän Amidan viidennentoista rukouksen. Professori Yehuda Liebes kirjoitti artikkelin Professori Solomon Pinesin 75-vuotis ”Juhlakirjelmään”, jonka Heprealaisen Yliopisto julkaisi. Hän osoittaa, että asiayhteyden perusteella odottaisi sanaparia ”Daavidin sarvi”, niin kuin Psalmiassa 132:17, tai ”Kuka nostaa esiin Messiaamme Sarven”, tai jopa ”Pelastajamme Daavidin Sarvi.”

Mutta niin ei tässä vanhassa rukouksessa sanota. ”Nostaa

Sarven...” liittyy henkilöön, ei ”pelastuksen” kaltaiseen abstraktisubstantiiviin. Artikkelissaan Professori Liebes osoittaa myös, että raamatullisessa kielessä emme ole nähneet sanontaa ”Pelastuksen Sarvi”, jossa sana ”pelastus” olisi abstraktisubstantiivi. Esimerkiksi 2 Samuel 22:3: ”Jumalani, minun kallioni, sinun turviisi minä pakenen! Sinä olet kilpeni ja pelastukseni sarvi, vuorilinnani ja pakopaikkani. Sinä olet pelastajani, sinä pelastat minut väkivallasta.”

Hepreassa tämä sanonta ei ole sellainen kuin rukouksessa ”Keren Yeshua” (קרן ישועה), vaan se on ”Keren Yishei” (קרן ישיעי). Sama juuri, mutta muoto on aivan erilainen, eikä se puhu Pelastuksen abstraktista käsitteestä vaan ”minun Pelastuksestani”, mikä on hyvin henkilökohtaista, ja muodostaa asiayhteyden Psalmin 22:3 jakeelle, joka viittaa Jumalaan ”Minun Pelastukseni Sarvena” (קרן ישיעי). Myös Kaddish-rukouksessa on arameankielinen jae, joka puhuu ”Itse Jumalasta, joka saa Pelastuksen kasvamaan ja tuo lähelle Messiaansa” (Va yetzmach purkane va yekarev meshiche), mutta Pelastus ei ole käsite, vaan se on toimintaa, vastaanottamista tai lähde.

Professori Liebes sanoo, että Sarven kasvattaminen liittyy aina voiman antamiseen henkilölle ja hän todistaa käsityksensä Psalmilla 132:17, Jeremia 33:15:lla ja Hesekiel 29:21:lla, joka kuuluu: ”Sinä päivänä minä annan kasvaa Israelin heimolle sarven, ja sinulle minä annan voiman avata suusi heidän keskellään. Ja he tulevat tietämään, että minä olen HER-RA.”

Psalmissa 92:11-12 lause on luonnollisessa ympäristössään ja sen merkitys on ”antaa voima henkilölle, jotta hän voi kukistaa vihollisensa”. (”Mutta minun sarveni sinä kohotat kuin villihärän sarvet, minut voidellaan tuoreella öljyllä. Silmäni katsovat vainoojiani, korvani kuulevat, kun pahat nousevat minua vastaan.”)

Tässä tekstissä Sarven kohot-

taminen rinnastetaan psalmia lausuvan tai laulavan henkilön voitelemiseen tuoreella öljyllä. 5 Mooses 33:16-17:ssa Mooses siunaa heimot ja sanoo Joosefia siunatessaan, että ”sillä on sarvet kuin villihärällä”. (”kalleimmalla, mitä maa kasvaa ja mitä siinä on. Hänen suosionsa, hänen, joka asuu piikkisessä pensaassa, laskeutukoon Joosefin pään päälle, veljiensä ruhtinaan päälle. Hänen härkiensä esikoinen on hänen kunniansa, sillä on sarvet kuin villihärällä. Niillä se puskee kumoon kansat, kaikki kansat maan ääriin saakka. Sellaisia ovat Efraimin kymmenentuhannet, sellaisia Manassen tuhannet.”)

(Katso myös 1 Aikak.25:5: ”Nämä kaikki ovat Heemanin, kuninkaan näkijän, poikia. Jumala oli näet luvannut nostaa Heemanin kunniaan ja oli antanut hänelle neljätoista poikaa ja kolme tytärtä.”)

Viittaus aina henkilöön, ei käsitteeseen

Raamatun ja juutalaisen kirjallisuuden kanta tähän sanontaan on, että se viittaa aina henkilöön eikä mihinkään abstraktiin käsitteeseen. Tämä vahvistaa sanonnan toissijaista luonnetta sellaisena kuin se on nyt Siddurissa (juutalaisessa rukoukskirjassa). Toissijaisella luonteella Professori Liebes tarkoittaa, että alkuperäisellä sanonnalla on ollut varmaankin toisenlainen merkitys, eli että se puhui ihmisestä, ei käsitteestä.

Bysanttilaiselta ajalta peräisin olevan Tanachin eräässä Midrash-kommentaarissa on Yalkut Shimeoni, jossa sanotaan, että kaikki Amidan kahdeksantoista rukousta perustuvat itse asiassa 1. Samuelin kirjan lukuun 2, Hannan rukoukseen, jossa hän kiittää pojasta, jonka Jumala antoi hänelle.

Yalkut Shimeoni kuuluu: ”Ja Hanna rukoili. Tästä me oppimme, että naisten täytyy rukoilla, sillä on selvää, että Hanna rukoili Kahdeksaatoista Rukousta.

Tiedämme tämän Hannan anta-

masta vihjeestä, kun hän sanoi: ”Minun sydämeni riemuitsee HERRASSA, minun sarveni kohoaa korkealle HERRASSA. Minun suuni avautuu vihollisiani vastaan (engl: minä hymyilen vihollisilleni), sillä minä iloitsen sinun valmistamastasi pelastuksesta (sinun pelastuksestasi).” (1 Sam.2:1, Midrash-kommentaarista Samuelista, luku 80, sanoo, että Hanna rukoili Amidan. Midrash yhdistää Amidan lauseeseen: ”Minun sarveni kohoaa korkealle HERRASSA. Minä hymyilen vihollisilleni, sillä minä iloitsen Sinun pelastuksestasi.”)

Jeshuan tuntemus haluttiin piilottaa

Monet muutkin Raamatun tekstien ja Toisen Tempelin aikaisen juutalaisen kirjallisuuden arvioinnit todistavat, että nykyään käytössä oleva Amidan viidestoista rukous ei ole alkuperäisen tekstin mukainen.

Professori Yehuda Liebes toteaa, että tämä rukous vaikuttaisi järkevämältä, jos sen laatijat tarkoittivat kolmannen lauseen koskevan henkilöä eikä abstraktia käsitettä. Ja loogisin henkilö, johon lause voisi viitata, olisi ”Yeshua”, koska loppuun lisätty ”n” muuttaisi vain vähän tekstiä. Ymmärrettävästi he tahtoisivat piilottaa alunperin tarkoitetun Daavidin Pojan, Messiaan ja Jeshuan korottamisen ja hänen tunnistamisensa.

Näin ei käynyt vain Bysantin ajan muinaisina päivinä, vaan myös 1900-luvun Rosh Hashana -rukoukskirjan kohdalla.

Israelin valtion alkuaikoina, 1950-luvulla, suurimassa osassa ortodoksien rukoukskirjoja Rosh Hashanaa varten (Ashkenazi Machzorim) oli sanonta ”Jeshua Sar HaPanim” - ”Jeshua Jumalan läsnäolon ruhtinas (tai enkeli)”. Myöhemmin sanan Jeshua loppuun lisättiin ”h”, niin että teksti kuului ”Yeshuah – Pelastus – Jumalan kasvojen enkeli”.

Ei siis ole kaukaa haettava nähdä Jeshua tässä erittäin messiaani-

sessä Amidan viidennentoista rukouksen rukouksessa. Midrashista ja Talmudista löytyy viitteitä siitä, että tätä rukousta on muutettu useita kertoja. Joinain aikoina Daavidin nimi lisättiin mukaan toisen kerran, jolloin rukous kuului: ”Daavidin Jumala, joka kasvattaa (tsemach צמח) ‘Yeshuah’-Pelastuksen kansalleen Israelille.”

Nämä muutokset osoittavat, että alkuperäinen viidestoista rukous sai aikaan hämmennystä ja tyytymättömyyttä. (Midrash Samuelin kirjan 26:3:sta, Martin Buber painos, Krakow, Puola, sivu 126. Enemmän samasta asiasta Zeligman Bearin Israelin rukousta käsittelevästä kirjasta. Siitä löytyy lisää Midrash-esimerkkejä sivuilta 97,227.)

Kysymys kuuluu: kuka?

Milloin sellainen rukous on laadittu, ja kuka tahtosi tehdä sen juutalaisia synagogia enemmän miellyttäväksi Israelin maassa? Olemme nähneet, että sanoja (קרן מצמח) seuraa yleensä henkilön nimi. Rukouksen suhteen professori Liebes ehdottaa sellaista mahdollisuutta, että henkilö oli ”Jeshua”, ja että rukouksen laativat Jeshuan juutalaiset opetuslapset. Rukousta muutettiin myöhemmin, koska synagogien juutalaisperinne hylkäsi Jeshuan ja hänen opetuslapsensa.

Nopein tapa muuttaa rukousta, joka oli jo osa liturgista perinnettä, oli lisätä yksi ”n”, ja tehdä näin Yeshua’sta Yeshuah – pelastus.

Uudessa Testamentissa meillä on selvä todistus siitä, että tämä lause tarkoitti Jeshuaa: ”Hän on kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin suvusta.” (Luukas 1:69, Ben-Sirachin Viisaudessa on hyvin samankaltainen lause kuin Luukkaalla, (Skehan, Patrick (1987) The Wisdom of Ben Sira: a new translation with notes (Series: The Anchor Bible volume 39) Doubleday, New York, s. 524, ISBN 0-385-13517-3)

On selvää, että sekä Luukas että Ben Sira pitävät ajatusta pelastuksen sarvesta viittauksena

Messiaaseen. On todennäköistä, että Yeshuan muuttaminen Yeshuah'ksi tapahtui ensimmäisellä vuosisadalla ennen Bar-Kochba kapinan aikaa 100-luvun ensimmäisellä neljänneksellä.

Tuona ajanjaksona Jeshuan juutalaiset opetuslapset olivat vielä paljolti juutalaisia ja aktiivisti mukana yhteisöelämässä ja paikallisessa synagogaelämässä. Niin kuin Jaakobin kirje Uudessa Testamentissa todistaa, opetuslapset rukoilivat synagogissa yhdessä niiden juutalaisten kanssa, jotka eivät hyväksyneet Jeshuaa eivätkä uskoneet, että hän oli Messias.

Yeshua/Yoshiah-”sanaleikin” merkitys

Professori Pines huomautti, että Matteuksen luvun yhteen talletettu viesti Enkeliltä Marialle kuului: ”Hän synnyttää pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Yeshua (Jeesus), sillä hän on pelastava (= Yoshiah) kansansa sen synneistä” (Matteus 1:21).

Tämä lause täytyy ymmärtää hepreankielen pohjalta, sillä kreikkankielisessä tulkinnassa katoaa sanaleikki Yeshua/Yoshiah. Sanan ”pelastaa” (Yoshiah) käyttö tässä

lauseessa on vihje siitä, millaisena Jeshuan opetuslapset näkivät Hänet ensimmäisen vuosisadan lopulla. Hänet nähtiin Daavidin Poikana ja Pelastajana. Katkelmat, joissa puhutaan Daavidin sarvesta (קֶרֶן דָּוִד) ja Daavidin vestasta (צֶמַח דָּוִד), ovat luonteeltaan messiaanisia myös alkuperäisissä asiayhteyksissään Tanachissa.

Professori Liebes esittää myös mahdollisuuden, että jo hyvin varhaisessa vaiheessa Amidan 15. rukouksen syntyhistoriaa Jeshuan opetuslapset ovat voineet lisätä ”ה”-kirjaimen sanaan Yeshua ja niin tehneet siitä sanan Yeshuah.

Ben-Gurionin kompromissi

David Ben-Gurion, Israelin ensimmäinen pääministeri, käytti samanlaista taktiikkaa muotoillessaan Israelin Itsenäisyysjulistuksen, joka kirjoitettiin kirjakkääröön. Ortodoksijuutalaiset tahtoivat sisällyttää sanan Jumala tähän tärkeään asiakirjaan, ja David Ben-Gurion vastusti ehdotusta, mutta suostui lopulta kompromissiin ja kirjoitti sanan Jumala sijaan ”Israelin Kallio”. Tähän olivat tyytyväisiä niin ortodoksijuutalaiset kuin maallistuneet juutalaiset.

Kun käytämme sanaa, joka sanoo sen mitä haluamme sen sanovan, ja samalla ei kuitenkaan sano sitä, on kuin opettaisimme vertauksilla. Ne, joiden tarvitsee ymmärtää vertaukset, voivat ymmärtä ne, ja ne, joiden ei tarvitse, eivät ymmärrä. (Matteus 13:10-11.)

Professori David Flusser esitti teorian, että tämä rukous sallittiin mukaan juutalaiseen Amida-rukoukseen, koska se oli poliittinen korvatillikka saddukeuksille, jotka kielsivät kuolleitten ylösnousemisen. Joten ”pelastuksen sarven” kohottamisen pyytäminen on saddukeuksia vastaan suunnattu pisto.

Jeshuan juutalaisten opetuslasten oli aivan luonnollista rukoilla yhdessä koko Israelin kanssa synagogissa. Daavidin aseman vahvistamiseksi Messiaan prototyypinä, Daavidin Sarven kohottamiseksi ”pelastajana” ja ratkaisun löytymiseksi Messiaan sisällä käytäviä kiistanalaisia taiteluja.

Professori Liebes toteaa, että Israelin maassa tämä rukous jätettiin pois, koska Jeshuan juutalaiset opetuslapset tunnettiin hyvin ja heidän mukanaolonsa synago-

gissa aiheutti lisäyksen, jota kutsutaan nimellä ”Birkat HaMinim”, harhaoppisten rukous. Tämä rukous laadittiin varta vasten estämään Jeshuan opetuslasten osallistuminen synagogan rukouksiin.

Baabelin pakkosiirtolaisuudesta lähtien tähän päivään asti 15. rukous on kuulunut lähes kaikkiin juutalaisiin rukouskirjoihin kaikkialla maailmassa. Jeshua on raivannut tiensä kaikkein keskeisimpään juutalaiseen rukoukseen, Amidaan (18 rukousta), juutalaisen rukouksen ytimeen ja juutalaisen rukouselämän keskipisteeseen.

Niin, ylimääräinen harhaoppisia vastaan suunnattu rukous lisättiin, ja sitäkin lausutaan edelleen jokaisessa synagogassa, mutta Jeshuan muistoa ja Pelastusta ei pyyhitä pois, ja vakaumuksemme on, että Hänen nimensä kunnia palautetaan ja Kuningas Daavidin Sarvi tuo Jeshuan – Pelastuksen koko Israelille.

(Teksti on julkaistu ensimmäisen kerran Opetusta Siionista -lehdessä lokakuussa 2013.)

www.netivyah.org

Taivaanrantaa Kinneret-järvellä. Kuva: Markus Nurmesniemi

Hän saapuu

Kätketty Afikoman

Kirjoittanut:
Paul Sumner

"Uskon, Herra", Martta vastasi, "minä uskon, että sinä olet Messias, Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan." (Joh.11:27)

"... onhan meidän pääsiäislam-paamme, Messias, teurastettu. Viettäkäämme siis juhlaa..." (1 Kor.5:7-8)

Perinteisen Pääsiäissederin vieton alkuvaiheissa yksi matsa-leipä taitetaan kahtia. Paloista suurempi kätketään pellavaliinaan kiedottuna, ja se pysyy piilossa aterian loppuun asti. Kun se haetaan kätköpaikastaan, jokainen pöytävieras saa siitä osansa viimeiseksi suupalaksi. Tätä matsaleivän murrettua ja kätkettyä palasta kutsutaan nimellä Afikoman.

Afikomanin nimi ja siihen liittyvä seremonia on salaisuuden varjossa. Siitä ei ole mainintaa Pyhissä Kirjoituksissa, eikä sitä selitetä Pääsiäishaggadassa. Nimi Afikoman esiintyy ensimmäisen kerran Mishnassa, Pesahim-tutkimuksessa (10:8). Vaikka Afikoman on kirjoitettu heprealaisilla kirjaimilla, itse sana on kreikankielistä.

Juutalaiset historioitsijat eivät ole yksimielisiä siitä, miksi kreikan-kielinen termi on päässyt Pääsiäisen liturgiseen perinteeseen, tai mitä se merkitsee. Yksi historioitsija sanoi: "Sen etymologiasta ei ole varmuutta." Toiset sanovat, että se tulee sanasta 'epikomoi' (jälkiruoka) tai 'epi komon' (kutsu käydä nauttimaan päivällistä seuraavasta ajanvietteestä) tai sanasta 'epikomion' (juhlalaulu). Vuosisatojen ajan sen merkitys oli kadoksissa – tai tarkoituksella unohdettuna.

Syväisempi merkitys
Vuonna 1925 itävaltalainen tutki-

ja nimeltä Robert Eisler esitti, että Jeshuuan aikana afikoman kuului alunperin osana Pääsiäisaterian aikana noudatettuun messiaani-seen rituaaliin.

Hän sanoi, että aterian alussa ilmaan nostettu kokonainen matsaleipä edusti koko Israelia, murrettu osa puolestaan edusti kauan kaivattua Messiaasta. Sederin lopussa kätköstään esiin tuotu afikoman symboloi Messiaan saapumista kansansa keskelle.

Eislerin väite:

* **kokonainen matsaleipä = koko Israel**
* **murrettu, piilotettu pala = Messias**

Eislerin mukaan ainakin jotkut (jolleivat useimmat) juutalaiset noudattivat tätä vertauskuvallista rituaalia ensimmäisellä vuosisadalla Jeshuuan aikana. Rituaali oli siis olemassa jo ennen Jeshuuaa. Tämä Eislerin esittämä väite vai-pui unohduksiin noin 40 vuodeksi.

[Robert Eislerin kaksiosainen artikkeli nimeltä "Das Letzte Abendmahl" (Viimeinen ateria), ilmestyi 'Zeitschrift für die neutestamentliche Wissenschaft' Vol.24 (1925): 161-92 ja Vol. 25 (1926): 5-37.]

Väite löydetään

Kirjassaan He that Cometh (Hän, joka tulee. 1966) Oxfordin Yliopiston Raamatun ja lain tutkija, juutalainen professori David Daube nosti esiin Eislerin ehdotuksen ja lisäsi Eislerin väitteen tueksi lisää merkittävää aineistoa.

Daube esitti, että sanalla afikoman ei ole mitään tekemistä 'jälkiruoka' kanssa, vaan se tulee kreikankielen verbistä 'afikomenos', joka tarkoittaa 'Hän joka tulee' tai 'Hän joka on tullut'.

Daube sanoi, että Pääsiäisateriaa oli kauan aikaa sävyttänyt messiaanisuus. Afikoman-matsaa ympäröi erityinen sädekehä. Hänen mielestään tämä johtui siitä, että se oli vertauskuva odotetusta Messiaasta. Afikoman antoi sederaterialle syvällisen odotuksen tunnun: toivon vielä suuremmasta, tulevasta Pääsiäislunastuksesta.

Tämä matsapala oli osuvasti aterian viimeinen suupala. Daube uskoo, että se happamaton leipä-pala, jonka Jeshuua antoi opetuslapsilleen viimeisellä Pääsiäisaterialla, oli itse asiassa afikoman.

Miten tämä väite ja evankeliumit sopivat yhteen?

Eislerin väitteen sisältämä ajatus – ja Dauben väitteelle antama vahvistus – on merkittävä. Voim-meko olettaa, että Jeshuua noudatti olemassa olevaa juutalaista messiaanis-profeetallista perinnettä ja käytti sitä hyväkseen ilmaistakseen itsensä? Yhdistikö hän itsensä kansansa kanssa "yhdeksi leiväksi" täyttäen heidän messiaaniset odotuksensa?

Jos asia on näin, silloin hän, kotohtaessaan happamattoman afikomanin ja sanoessaan: "Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini", sanoi itse asiassa: "Tämä murrettu ja kätketty matsa, joka on ollut kansallemme Messiaan symboli, saa täyttymyksensä minussa. Minä itse olen Afikoman – Hän joka on tuleva – jota te odotatte."

Vedenalainen virta

Tämä messiaaninen symbolismi ja rituaali katosivat lopulta juutalaisesta perinteestä.

Daube (joka oli juutalainen) ehdottaa, että rabbit ovat voineet

tahallaan vääristää afikomanin kielellistä alkuperää. Siten myöhemmät määritelmät 'jälkiruoka' ja 'päivällistä seuraava ajanvieta' laadittiin heidän kaksinaamaisuutensa peittämiseksi. Tai sitten myöhemmät rabbiiniset kommentaattorit tukahduttivat rituaalin messiaanisen symbolismin, koska messias ei saapunut.

Toisin sanoen, koska Jeshuuan juutalaiset opetuslapset jatkoivat vanhan afikomanperinteen noudattamista, virallinen judaismi hylkäsi sen. Tämä oli (ja on edelleenkin) yleinen rabbiininen tapa suhtautua todettuun harhaoppiin. Kaikki, mikä tuki Jeshuuan väitteitä, piti joko tulkita uudelleen tai hylätä tyystin.

Vastaavalla tavalla myöhemmissä pakanaenemmistöisessä kristillisessä seurakunnassa "Juhlan" (1 Kor 5:7-8) ja "Herran aterian" (1 Kor 11:20) alkuperäiset Pääsiäisaterian juuret vaipuivat hämärään kasvavan juutalaisvastaisen ideologian ja transsubstantiaatiota ja sakramentin tehokkuutta koskevien abstraktien väitteiden vuoksi.

Aikanaan Sederin ja Afikomanin messiaaninen (eli juutalainen) symbolismi katosivat Eukaristian ja Hostian, Ehtoollisen ja leivän varjoon.

Hän joka on tuleva Uudessa Testamentissa

Jeshuua ja hänen juutalaiset opetuslapsensa viittaavat toistuvasti hänen "tulemiseensa". Oikeastaan niitä oli kaksi; hän sanoi: "Jumalasta minä olen lähtenyt ja tänne tullut" (Joh. 8:42), ja Johannes kirjoitti: "Tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut" (1 Joh. 5:20). Mutta valtaosa tulemista käsittelevistä kohdista viittaa hänen tulevaisuudessa ta-

pahtuvaan tulemiseensa: hänen paluuseensa. ”Hän ilmestyy toisen kerran... pelastukseksi” (Hepr. 9:28).

Psalmi 118:26: ”Siunattu olkoon Hän, joka tulee JHVH:n nimessä.”

Tämä siunaus oli osa Hosannaylistystä, jolla Jeshuua otettiin vastaan, kun hän saapui Jerusalemiin viimeistä kertaa (Matt.21:9).

Jeshuua lainaa Psalmin 118 kohtaa lupauksena ja varoituksena Israelille. ”Tästä lähtien te ette näe minua ennen kuin sanotte: Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä.” (Matt. 23:39, Luuk.13:35). Tämä tarkoittaa, että hänen paluunsa riippuu siitä, että Israelin kansa rukoilee hartaas-

ti Jumalaa lähettämään takaisin heidän Messiaansa, joka on Jumalan luona ”niihin aikoihin asti, jolloin kaikki asetetaan kohdalleen” (Apt. 3:21).

Sillä välin hän istuu Jumalan oikealla puolella ja ”odottaa”. Hän odottaa, että tuo rukous nousee Israelin huulilta (Hepr.10:13). Mutta ”istuminen” ei ole kuva toimettomuudesta. Paavalin mukaan Jeshuuan istuminen ja odottaminen merkitsevät, että hän ”hallitsee” (1 Kor. 15:25).

Psalmin 110:1 mukaan Jumala sotii Poikansa hyväksi; Paavali puolestaan sanoo, että Messias toimii kukistaakseen ”kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman”, kunnes tulee Loppu, jolloin hän luovuttaa kuningaskunnan Jumalan

ja Isän haltuun” (1 Kor. 15:24).

Kätetty Afikoman-Messias ilmestyy uudelleen

Jeshuua jätti fyysisesti maan kamaran. Hänet vietiin pois ja kätettiin meiltä. Meille on sanottu, että hän odottaa, halliten ja taistellen ”kunnes...”

... kunnes Israel haluaa hänet takaisin

... kunnes Jumala ja Messias ovat vapauttaneet Kuningaskuntansa (Ilm. 11:15) lopullisesti siitä ylläluonnollisesta ja inhimillisestä vastarintaliikkeestä, joka on ollut ihmiskunnan vitsauksena Edenistä Itään.

Afikoman Messias palaa ajallaan kauan kaivattuna, elämää anta-

vana jälkiruokana, joka on luvattu niille, jotka odottavat häntä. Ja aina kun he palauttavat muinaisen ja messiaanisen sederin muiston syömällä matsaa ja juomalla viiniä, he ”julistavat Herran kuolemaa kunnes hän tulee” (1 Kor. 11:26).

Jeshuuan viimeiset muistiin merkityt sanat kansalleen kuuluivat: ”Totisesti, minä tulen pian.” Ne, jotka hartaasti häntä odottaessaan syövät hänen muistokseen Afikomanleipää, sanovat niin kuin otollista on: ”Amen, tule Herra Jeshuua” (Ilm 22:20).

www.hebrew-streams.org

Myös Jeshua on kulkenut tässä, meille raunioina esittäytyvässä, Kapernaumin ympäristössä. Kuva: Markus Nurmesniemi

Profeetallisia näkökulmia

Messiaan tulemuksen merkit

Kapernaumin, Pietarin asuinpaikan, vihreää puustoa huhtikuussa 2018. Kuva: Markus Nurmesniemi

Kirjoittanut:
Keijo Lindeman

"Sillä tietomme on vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista" (1.Kor.13:9).

Messiaan tulemuksista ja seurakunnan ylöstempauksesta on monenlaisia tulkintoja. Usein puhutaan lopun ajan seitsenvuotisesta jaksosta, joka vielä jaetaan kahteen kolmen ja puolen vuoden osaan. Jotkut tulkitsevat seurakunnan ylöstön tapahtuvan ns. seitsenvuotisen jakson alussa, toiset tulkitsevan sen tapahtuvan puolivälissä ja jotkut seitsenvuotisjakson lopussa.

Raamattu ei kuitenkaan anna Messiaan tulemuksen ajasta tarkkaa tietoa, joten on turhaa väitellä noista tulkinnoista (Mat.24:36). Sensijaan Jeshua antoi puhees-

saan opetuslapsilleen monia ajan merkkejä, jotka kertovan Hänen tulemuksensa lähestymisestä. Tässä kirjoituksessa tarkastelemme lyhyesti Messiaan tulemuksen merkkejä.

Jeshuan opetus Hänen tulemuksensa merkeistä

"Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle pyhäkön rakennuksia. Niin hän vastasi ja sanoi heille: 'Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta'. Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: 'Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi (kreik. UT: ses parusias = sinun paluulle) ja maailman

(kreik. UT: aion = aikakausi, aika, ajanjakso, maailmanaika, iäisyys, maailma; hepr. UT: ha'olam = aikakausi, iankaikkisuus, maailma) lopun merkki" (Mat.24:1-3).

Vähän ennen kärsimistään ja ristinkuolemaansa Jeshua kertoi opetuslapsilleen, että kaunis ja loistelas Jerusalemin temppeli tuhoutuu. Opetuslasten järkytyksen on täytynyt olla suuri, kun Mestari kertoi kauniin ja loistavan temppelin tuhoutuvan niin perusteellisesti, ettei siitä jää kiveä kiven päälle (Tämä toteutuikin Rooman sotajoukkojen toimesta v. 70 jKr.).

Järkyttyneet opetuslapset alkoivat kysellä Jeshualta (Jeesukselta), että milloin se tapahtuu ja mikä on Hänen tulemuksensa ja aikakauden lopun merkki. Tämän seurauksena Jeshua piti pitkän

profeetallisen puheen, jossa Hän kertoi monia merkkejä, jotka ennakoivat Hänen paluutaan.

Väkevä eksytys

"Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: 'Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.....Ja monta väärää profeettaa nousee ja he eksyttävät monta" (Mat.24:4, 11).

"Sillä väärä kristuksia ja väärä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitukin" (Mat.24:24).

Ensimmäinen asia, jonka Jeshua antoi tulemuksensa merkiksi, on vakava varoitus eksytyksestä, joka on saavuttanut ja tulee saavuttamaan monet, jopa ihmisten voimalla. Kautta historian on ollut väärä profeettoja, väärä mes-

siaita (voideltuja), eksyttäjiä ja eksytystä, mutta erityisesti lopun ajassa, Herramme tulemuksen ajan läheisyydessä, sielunvihollinen tulee tekemään kaikkensa, jotta hän saisi eksytettyä mahdollisimman monta ihmistä. Messiaan tulemuksen läheisyyden eksytyksen virtaukset tulevat olemaan niin kavaliala, että monet valituistakin ovat vaarassa joutua eksytysten lumoihin (Mat.24:24). Saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi ja hänen palvelijansa tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi (2.Kor.11:1-4, 13-15).

Kuinka voimme tunnistaa eksytyksiä? Kaikkein tärkein ohje on se, että kaikki se, mikä ei ole Jumalan Sanan eli Raamatun mukaista on eksytystä. Toinen tärkeä ohje on, että hedelmistään puu tunnetaan (Mat.7:15-23).

Yksittäisistä eksytyksen tunteimerkeistä voisi mainita muutamia. Yksi on rahan himon eksytys (1.Tim.6:9-12; 2.Piet.2:1-3). Raha itsessään ei ole paha, mutta rahan himo on. Siellä missä puhutaan paljon rahasta ja luvataan menestystä ja siunauksia rahan uhraamisen vastineena, on vaara eksytyksestä. Raamattu varoittaa myös synnin ja riettauden eksytyksestä (1.Kor.6:9-11). Pahimmillaan Jumalan armo voi joutua irstauden valtaan, jos unohdetaan Jumalan käskyt ja ohjeet tässä avionrikkojassa lopun ajassa (Juda.7).

On myös suoran tien hylkäämisen eksytys (2.Piet.2:15-22). Raamattu opettaa, että Herran tiet ovat suorat, mutta ihmiset etsivät monia mutkia, jotta ei tarvitsisi noudattaa Jumalan Sanan selkeitä ohjeita (Hoos.14:10; Srn.7:30). Veljesrakkauden hylkääminen on myös eksytys (1.Joh.3:7-12). Jeshua opetti, että Hänen opetuslapsensa tunnetaan keskinäisestä rakkaudesta (Joh.13:35). Alkuseurakunnalla oli yksi sydän ja sielu ja rakkaus ilmeni valtavana toinen toisistaan huolenpitona (Ap.t.4:32-35). Yksi Herran tulemuksen läheisyyden merkkejä on uskovien rakkauden kylmeneminen laittomuuden päästessä valtaan (Mat.24:12-13).

Maailmaa kohtaa myös viimeinen väkevä eksytys. Raamattu opettaa, että Herra tulee asettamaan ennalleen Israelin, Jerusalemin ja seurakuntansa tulemuksensa läheisyydessä (Ap.t.3:19-21; Jes.49:6, 8; 62:1-7; Efes.5:25-27). Tämä merkitsee mm. sitä, että todellisten uskovien joukko kaikkialta tulee yhtymään yhdeksi laumaksi (Joh.10:16).

Sielunvihollinen, joka myös tietää tämän Herran suunnitelman, tulee valkeuden enkeliksi tekeytyen pettämään kristikuntaa lopun ajassa ja rakentaa rinnalle valhejäljitelmän, kirkkojen ykseyden eli ekumeenisen maailmankirkon Rooman johdolla. Ilmestyskirja nimittää tätä suureksi Babylonin (Baabelin) portoksi, joka tulee paljastamaan valtaan päästyään todellisen luonteensa, vainoten maallista petovaltaa hyväksi käyttäen todellisia uskovia (Ilm.17; Efes.5:31-32; 1.Kor.6:15-16).

Monet Sanaa tuntemattomat kristityt tulevat petetyiksi, sillä he luulevat Jeshuan rukouksen silloin toteutuneen, "että he yhtä olisivat", vaikka kyseessä on Babylonin porttokirkon vallanpitäjien valheyksyys eikä todellinen Hengen yhteys Sanan valkeuden pohjalta (Joh.17:20-23; Ps.119:105; 1.Joh.1:7; Ilm.17-18). Valitettavasti Suomenkin kirkolliset johtajat ovat viemässä laumojansa kohti Rooman johtamaa maailmakirkkoa.

Sodat ja sotaautiset

"Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan..." (Mat.24:6-7).

"Ja kun kuulette sotien ja kapinain melskettä, älkää peljästykö. Sillä näitten täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule vielä heti." Sitten hän sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan..." (Luuk.21:9-10).

Messiaan tulemuksen merkkejä

ovat myös kapinat, sodat ja sotaautiset, joita saamme kuulla päivittäin eri puolilta maailmaa. Kansojen meri kuohuu, vallankin Suuren Meren eli Välimeren alueella (Dan.7:1-3). Tuon kuohunnan seurauksena nousevat lopun ajan petovaltakunnat lopun ajassa.

Toinen keskeinen kuohunnan alue on ollut jo vuosien ajan Lähi-Itä ja Eufrat-virran alue ja tulee olemaan loppuun saakka (Ilm.9:12-21; 16:12-16). Kaikki huipentuu suureen maailmansotaan ja atomisotaan. Raamatun viittauksia lopun ajan suuresta sodasta löytyy mm. Hesekielin kirjasta ja Ilmestyskirjasta ja muistakin Raamatun profetioista (Hes.38-39; Ilm.9; Ilm.16:12-16). Myös Israel joutuu hyökkäysten kohteeksi (Ps.83; Hes.38).

Luonnonmullistukset ja poikkeukselliset sääilmiöt

"...ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin" (Mat.24:7).

"...ja tulee suuria maanjäristyksiä, tulee ruttoa ja nälänhätää monin paikoin, ja taivaalla on oleva peljättäviä näkyjä ja suuria merkkejä" (Luuk.21:11).

"...ja taivas väistyi pois niinkuin kirja, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltansa....Ja kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria enää ollut" (Ilm.6:14; Ilm.16:20).

Messiaan tulemuksen merkkeihin kuuluvat luonnonmullistukset ja poikkeukselliset sääilmiöt. Niihin kuuluu nälänhätä, jota on monilla alueilla maailmassa, erityisesti Afrikassa. Miljoonat ihmiset ovat aliravittuja tai suoranaisessa nälänhädässä. Nälänhätä ja kalliit elintarvikkeet saattavat koetella myös yltykyläisyydessä olevaa Pohjolaa ja Lääntistä maailmaa lopun ajassa (Ilm.6:5-6; Sak.6:6).

Myös maanjäristykset, jopa suuret maanjäristykset ovat lopun ajan merkkejä. Lopulta maailmaa ravistelee niin valtaisa maanjäristys (ehkä suuren asteroidin me-

reen putoamisen seurauksena), niin että maapallon vuoret luhistuvat ja saaret siirtyvät sijoiltaan. Jotkut uskovaiset ovat saaneet mm. ilmestyksen siitä, kuinka Pohjois- ja Etelä Amerikka irtaantuvat toisistaan. Siionin vuoresta Jerusalemissa tulee maailman korkein (temppeli)vuori ja muu maapallo on verrattain tasaista (Jes.2:1-4). Jumala muovaa maapallon paratiisitilaan Messiaan kuningaskuntaa varten (Jes.51:3; 65:17-25).

Näiden em. luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten sääilmiöiden ohella on monia muitakin lopun ajan merkkejä, joista Raamattu ennustaa. Otamme tähän esimerkkejä niistä lyhyesti luettelomaisesti:

- Ruttoa eli kulkutauteja, tautiepidemioita (Ilm.6:7-8)
- Hellettä, kuivuutta, heinäsiirkavitsauksia (Jooel.1)
- Rankkasateita ja tulvia (Hes.38:22)
- Pakkasta, lunta ja raesateita (Job.38:22-23)
- Pyörremyrskyjä (Jer.23:19-20)

Maailmanlaajuinen vaino

"Silloin teidät annetaan vaivaan, ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden. Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan" (Mat.24:9-10).

"Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin ei enää sanota: 'Niin totta kuin Herra elää, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta', vaan: 'Niin totta kuin Herra elää, joka johdatti israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin hän oli heidät karkoittanut'. Sillä minä palautan heidät heidän omaan maahansa, jonka minä annoin heidän isillensä. Katso, minä käsen tulemaan monta kalastajaa, sanoo Herra, ja ne heitä kalastavat, ja sen jälkeen minä käsen tulemaan monta metsästäjää, ja ne heitä metsästävät kaikilta vuorilta ja kaikilta kukkuloilta ja kaltilioiden rotkoista" (Jer.16:14-16).

Maailmassa on ollut uskovien vainoja kautta historian, apostolisen alkuseurakunnan päivästä alkaen (Ap.t.8:1-2). Lopun ajassa, jossa elämme, uskovia vainotaan noin viidessäkymmenessä maassa ja noin 200 miljoonaa uskovaa on vainojen kohteena. Kaikkein pahin vaino on ollut monien vuosien ajan Pohjois-Koreassa ja myös monissa islamilaisissa maissa vaino on arkipäivää. Lopulta vaino tulee leviämään kautta maailman ja myös ns. Länsimaat, joissa on ollut uskonnonvapaus, tulevat vainoamaan Raamattuun uskovia ja Israelia puolustavia ihmisiä (Mark.13:9-13).

Vaino tulee kohtaamaan myös Jumalan omaisuuskansaa Israelia ja juutalaisia. Maailmassa tapahtuu jotain, joka saa maailmanlaajuisen antisemitismin ja Israel-vihan leimahtamaan liekkeihin ja silloin israelilaiset joutuvat pakenemaan kansojen seasta kohti Israelia lopun ajan suuressa exoduksessa (Sak.2:6-8). Jumala sallii tämän tapahtua, jotta kaikki Hänen omaisuuskansansa jäsenet palaisivat isiensä maahan. Lopulta yhtään israelilaista ei jää kansojen sekaan (Hes.39:28-29).

Silloin, suuren ahdistuksen päivinä, on Israelia rakastavien uskovien tehtävänä auttaa heitä pakenemaan kansojen seasta omaan maahansa (Jes.49:22; Mat.24:20-22).

Laittomuuden valtaantäpää

"Ja sentähden, että laittomuus (kreik.UT: anomian = laittomuus, ilman lakia/Tooraa oleva asenne) pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus" (Mat.24:12).

"Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat" (1.Joh.5:3).

"Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos

riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa? Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät'." (Mat.7:15-23).

"Sillä laittomuuden (kreik.UT: anomias = laittomuus, ilman lakia/Tooraa oleva asenne) salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laitton (kreik.UT: anomos = laitton, ilman lakia/Tooraa oleva henkilö)" (2.Tes.2:7).

"Hänet, joka teille luovutettiin, Jumalan ennaltamäärätyn päätöksen ja edeltätietämyksen mukaan, te laista tietämättömien miesten (kreik. UT: anomon = laittomien, ilman lakia olevien; viittaa Roo-man sotilaisiin, jotka naulitsivat Messiaan ristille) käten kautta naulitsitte ristiin ja tapoitte" (Ap.t.2:23).

Yksi Messiaan tulemuksen merkeistä Öljyvuoren profeetallisessa puheessa on laittomuuden valtaantäpää. Tämä tarkoittaa ensinnäkin yleistä moraalien romahdusta, jolloin kaikkalainen rikollisuus, väkivalta ja synnin harjoittaminen pääsee valtaan yhteiskunnissa ja koko maailmassa, niin kuin parhaillaan tapahtuu. Tämä moraalinen romahdus ja rakkauden kylmeneminen koskee myös kristillisiä kirkkoja, jotka eivät enää piittaa Jumalan Sanan totuuksista eivätkä Jumalan käskyistä.

Hyvänä esimerkkinä tästä on perinteisen miehen ja naisen välisen avioliittokäsityksen romuttaminen ja sukupuolineutraalin avioliiton tuominen sen tilalle.

Kuitenkin laittomuudella on toinenkin, hengellinen ulottuvuus. Kreikan kielessä on sana nomos, joka tarkoittaa lakia eli Jumalan Tooraa (hepr. Toora = opetus, oppi, laki, viisi Mooseksen kirjaa; tavallisimmin käännetty sanalla laki suom. Raamattuun). Sen vastakohta on anomias, joka tarkoittaa laittomuutta eli sellaista asennetta, joka haluaa olla ilman Jumalan lakia eli Tooraa tai tekee

tyhjäksi Tooran. Tämä laittomuuden salaisuus oli vaikuttamassa jo apostoli Paavalin aikana, mutta se ei päässyt valtaan, koska Paavali ja muut apostolit valvoivat Jeshuan taivaaseenastumisen jälkeen sitä opetusta, jota seurakunnissa annettiin, Tooraa kunnioittaen (Mat.5:17-19; Ap.t.24:14; 26:22; Room.3:31; 1.Tim.1:8).

Mutta Paavali varoitti, että hänen lähtönsä jälkeen tulee seurakuntiin raatelevaisia susia eli vääriä profeettoja, jotka eivät laumaa säästä, vaan kuljettavat sisälle seurakuntiin turmiollisia harhapolpeja ja saavat Jumalan seurakunnan suureen vaaraan opetuksellaan, jossa Toora murennetaan ja mitätöidään ja jopa Tooran käskyjä muutellaan (Ap.t.20:28-31; Mat.7:15-16; 1.Piet.2:1-3).

Jo viimeisen elossa olevan apostolin Johanneksen aikana, ensimmäisen vuosisadan lopulla, nämä seurakunnan keskeltä nousseet raatelevaiset sudet, laittomuuden ihmiset, antikristukset, vaikuttivat pyrkien hajottamaan Messiaan yhtä laumaa eksytyksillään (1.Joh.2:18-19). Lopun ajassa se saa huipentumansa.

Apostolien teoissa viitataan myös siihen, mistä suunnasta uskonnollinen laittomuus vaikuttaa kristikuntaan. Messias ristiinnaulittiin laittomuuden miesten eli Rooman sotilaiden toimesta. Tämä käy selville myös Danielin kirjan 7. luvun lopusta, jossa puhutaan kuohuvasta kansojen merestä nousevasta neljännessä pedosta, Rooman pedon sarvesta, joka muuttaa ajat ja lain. Tämä Rooman petovalta oli ensin vallassa keisarien hallitessa ja sitten se muuttui uskonnolliseksi Rooman paavinistuimen vallaksi, joka on voimassa aina Messiaan tuhatvuotisen kuningaskunnan syntyn asti (Dan.7:23-27; Ilm.20).

Tämä Rooman pedon sarvi on muuttanut monilta osin ajat (mukaan lukien raamatulliset juhlaajat) ja lain eli Tooran käskyineen. Tässä muutamia esimerkkejä.

Rooman pedon sarvi poisti kymmenestä käskystä kuvien teke-

misen ja palvomisen kiellon ja halkaisi kymmenennen käskyn kahtia, jotta käskyjen määrä pysyi samana. Näin mahdollistettiin neitsyt-Marian ja pyhimysten palvonta ja rukoileminen. Myös Herran kunniaksi olevat raamatulliset juhla-ajat muutettiin Baabelin eli Babylonin mysteeriuskonnon ja Raamatun juhlien sekoitukseksi (3.Moos.23). Esi-merkkinä tästä on jouluku.

Otavan Suuri Encyklopedia kertoo joulusta näin: "Joulun pakannallinen tausta ja keskiajan perintö: Kristillinen joulukuun 25. päivän kohdalla n. 350-luvulla. Vanhempi juhlapäivä oli tammikuussa, loppiaisenä, "epifanian" kohdalla. Kristuksen syntymän ajankohdasta on ollut monia erilaisia tulkintoja ja laskelmia. Se on sijoitettu esim. kevääseen tai syksyyn. Sensijaan mikään traditio ei sido sitä joulukuuhun. Syyt ovat toiset. Roomassa vietettiin keisari Aurelianusuksen toimesta joulukuun 25. päivää auringonjumalan syntymäpäivänä, "Dies natalis solis in victi". Tällä oli yhteyksiä itämaisiin uskontoihin, mm. Mitran kulttiin. Päivämäärä johtui siitä, että juliaanisen kalenterin käyttönoton aikoihin talvipäivän seisaus sattui joulukuun 25. päivän kohdalle. Kristillinen kirkko menetteli juhlan suhteen samoin, kuin monesti muulloinkin. Se ei ryhtynyt taistelemaan sen suosiota vastaan, vaan omaksui sen, ja siirsi sille kristillisen sisällön. Joulun muodostamiseen vaikutti tämän lisäksi kaksi muuta Rooman valtakunnan alueella vietettyä juhlaa; ensimmäinen saturnaalia ja toinen kalendai."

Rooman paavi Pyhä Julius I vaikutti joulukuun 25. päivän Jeesuksen syntymäpäiväksi eli joulun päivämääräksi vuonna 345. Näin auringonjumalan syntymäpäivästä tehtiin Jeesuksen syntymäjuhla.

(Jeshua on todennäköisesti syntynyt syksyllä Lehtimajanjuhlan aikaan. Raamatussa ei ole käskyä tai esimerkkiä viettää Jeshuan syntymäpäivää.)

Toinen esimerkkimme on pääsiäisen muutos.

Otavan Suuri Ensyklopedia kertoo asiasta sivulla 5503 näin: "Varhaisimpina aikoina, varsinkin Aasian seurakunnissa, pääsiäistä vietettiin juutalaisen käytännön mukaisesti Nisan-kuun 14. päivänä. Lännessä noudatettiin toisesta perinnestä, jonka mukaan paasto saatiin lopettaa ja juhla aloittaa vasta seuraavana sunnuntaina. Myös tätä käytäntöä pidettiin apostolisena. Varhaisin varma tieto pääsiäisen läntisestä tyypistä on Roomassa 100-luvun alusta. Pakanakristillisellä perinteellään Rooman kirkko halusi selvästi erottautua juutalaisvaikutuksesta. Rooman suosima pääsiäinen erosi myös juhlan sisällön puolesta itäisestä. Voiton saavutti pakanakristillinen pääsiäinen, joka vahvistettiin Nikean konsiilissa v. 325. Pääsiäisen vieron ajankohta, josta käytiin tosin keskusteluja vielä parinsadan vuoden ajan, sijoitettiin kevätpäivän tasausta seuraavaan täydenkuun jälkeiseen sunnuntaihin".

Ote Nikean kirkolliskokouksen papereista 325: "Hylkäämällä heidän tapansa me voimme siirtää jälkipolville pääsiäisen vieron laillisesti oikean mallin...Meillä ei pitäisi sen vuoksi olla mitään

yhdistä juutalaisten kanssa, sillä Vapahtaja on näyttänyt meille toisen tien: palvontamme noudattaa laillisesti oikeampaa ja tarkoituksenmukaisempaa jaksoa (viikonpäivien järjestystä). Ja johdonmukaisesti, valiten yksimielisesti tämän mallin, me haluamme, rakkaat veljet, erottaa juutalaisten inhottavasta seurasta."

Näin kristikunta on joutunut laittomuuden valtaan moraalisesti ja uskonnollisesti. Jumalan sanan ohjeista ei enää välitetä eikä Jumalan käskyjä haluta noudattaa.

Laittomuuden harjoittajilla on kuitenkin surullinen loppu, Jeshua Messias ei tunnista heitä omikseen, vaikka olisivat tehneet Jeesuksen nimessä ihmeitä, ajaneet ulos riivaajia ja profetoineet.

Kaikki ihmeet eivät ole Jumalasta. Se ratkaisee, noudatammeko Jumalan sanan ohjeita ja Herran käskyjä. Se ei tarkoita orjuutta, vaan rakkaudesta Jumalaan ja Messiaaseen tapahtuvaa Sanan tottelemista ja kuuliaisuutta armosta pelastettuina. Lopun ajassa kaikki saa huipentumansa ja myös lopullinen laittomuuden

ihminen ilmestyy, kuten apostoli Paavali varoittaa (2.Tes.2:1-12).

Valtakunnan evankeliumi ja viimeinen herätys

"Ja hän kierteli kautta koko Galilean ja opetti heidän synagogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnausta, mitä kansassa oli. Ja maine hänestä levisi koko Syyriaan, ja hänen luoksensa tuotiin kaikki sairastavaiset, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat, riivatut, kuunvaihetautiset ja halvatut; ja hän paransi heidät. Ja häntä seurasi suuri kansan paljous Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemissa ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen" (Mat.4:23-25).

"Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu" (Mat.24:14).

Lähes kaksi vuosituhatta sitten Jeshua Messias saarnasi kuningaskunnan (valtakunnan) evankeliumia yhdelle kansalle, juutalaiselle kansalle, parantaen sairaita ja riivatut (Mat.9:35-38).

Suuri kansan paljous seurasi Häntä tässä valtavassa herätyksessä. Tämän armotalouskauden lopussa, juuri ennen Messiaan paluuta ja ylösnousemusta, saarnataan jälleen kuningaskunnan evankeliumia voimallisesti. Ei enää pelkästään yhdelle kansalle, Israelin kansalle, vaan kaikille kansoille ympäri maailman.

Ihmeet ja tunnusteet seuraavat tätä kuningaskunnan evankeliumin viimeistä suurta herätystä, kun Herra vahvistaa evankeliumin sanansa sitä seuraavien merkkien kautta (Mark.16:15-18). Kun tämä viimeisen valtakunnan ja lyhyen herätyksen tehtävä on toteutettu, suuren exodustyön ohella, ahdistuksen ajassa, tulee tämän nykyisen armotalouskauden loppu (Dan.12:1-3).

Meidän on tehtävä työtä niin kauan kun on päivä, tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä (Joh.9:4).

Jatkamme Messiaan tulemuksen merkkien tarkastelua tulevissa Yovel-lehden numeroissa.

<http://israel-apu.fi>

Kuva Kinneretin maisemista. Kuva: Markus Nurmesniemi

YOVEL

5.numero / toukokuu 2018

”...että he kaikki olisivat yhtä (echad)...” Joh. 17:21

Päätoimittaja ja lehden taitto: Markus Nurmesniemi

Toimituskunta: Keijo Lindeman, Tri Clifford Denton (Englanti), Paul Sumner (Yhdysvallat), Markus Nurmesniemi. Kirjoittajina lisäksi vierailevia aiheen asiantuntijoita.

Kääntäjät: Pirjo Pulli, Tanja Lehto, Markus Nurmesniemi.

Kaikki tämän numeron valokuvat ottanut: Markus Nurmesniemi (Kuvan päätoimittajasta ottanut Marianne Katajisto Jerikossa Israelissa.)

Yhteystiedot: jovel.toimitus@gmail.com (toimituksen s-posti), 35820 Mänttä

www.yovel-magazine.com

Lehti ilmestyy kolmen kuukauden välein.

Kaikki oikeudet muutoksiin pidätetään.

Yovel-lehti on tunnustuksiin sitoutumaton julkaisu. Haluamme osaltaan edesauttaa koko Messiaan (Kristuksen) seurakunnan paluuta ensimmäisen vuosisadan apostolisen alkuseurakunnan mukaiseen ykseyteen, yhteyteen, keskinäiseen rakkauteen ja Sanan kuuliaisuuteen. Lehti ei vastaa kirjoittajiensa yksityisistä mielipiteistä, joita saattaa esiintyä lehden sivuilla. Lehti ei ole ristiriitojen ratkoja eikä osallistu kiistoihin, vaan se pyrkii valaisemaan uskomme alkuperäisille juurille paluuta mahdollisimman selkeästi kaikkien yhteiseksi hyödyksi ja iloksi, Raamatun kokonaisvaltaista sanomaa peilaten.
